உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணத்துள்

அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களில்

ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் கீர்த்தனை.

ஐதிகப் பாடங்களுடன்

இஃது

[illegible] மடம்.

[illegible]ஸ்வாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை-இட்டா,

பார்த்தசாரதி நாயுடு & சன்ஸ்

சக்கரவர்த்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible]] 1930 [அணா-[illegible]

139, தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

நாகபூஷணம்.

கற்பை விளக்கும் அற்புத நாவல். நாகபூஷணம் தன் புருஷனைக் காப்பாற்றவேண்டி தானே வக்கீல் வேஷம் போட்டு கோர்ட்டேறிபேசித் தன் புருஷனை மீட்டு வருவதோடு பல அரிய பெரிய காரியம் செய்கிறாள். வாசிப்போர் திகிலடையும்படிச் செய்கிறாள். கோர்ட்டு விவாதம் நன்றாயிருக்கும். நாடகமாகவும் நடிக்கலாம்.

விலை அணா—12.

—[]—

பாரிசுக்கதைகள்

இப்பாரிசுக் கதையில் துப்பறியும் விதங்களும், ஸ்திரீகளின் சாஹசங்களும், புருஷர்களின் விரகவேதனைகளும், அகஸ்யானந்தங்களும் ராஜ்யபரிபாலன கம்பீரங்களும், வீரர்களின் சண்டையின் தோற்றங்களும் திடுக்கிடும் பயங்கரங்களும், அதிர்ச்சியும், வியப்பும் விநோதமும் விவேகமும் விவரித் தெழுதுவ தென்றால் இவ்வேடு போல் பல ஏடுகளிருந்தாலும் முடியாதென்பது பாரிசுக்கதையை வாங்கிப்படிப்போ ரனைவரும் விளக்கமாகத் தெரிந்துணர்வா ரென்றே இத்துடன் நிறுத்தினம்.

தமிழ்நாட்டா ரனைவரும் எவராயினும் பாரிசுக்கதையைப் பார்க்காமலோ! வாசிக்காமலோ! இருந்தால் எவ்விதத்திலும் இந்த பாரிசுக்கதையை ஒருமுறை அவசியம் வாங்கிப் படிக்கவேண்டிய விதி யிருப்பதாக நம் நேயர்கள்உற்றுணர்ந்து தெளிவாராக, வந்தனம் தந்தனம்.

704-பக்கங்கொண்ட புல்கலிகோ பயிண்டு விலை ரூ. 3.

பாண்டியதாஸ் அவர்களியற்றிய

பக்திரசக் கீர்த்தனை.

இந்த பக்திரசகீர்த்தனையில் ஸ்ரீமது விநாயகக்கடவுளின் பக்தி ஆறுமுகக் கடவுளாகிய சுப்பிரமணியருடைய பக்தி மதுரை மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரான் பக்தி ஸ்ரீவைகுண்டபதியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய பக்திபொருந்திய ஆசிரிய விருத்தம், கழிநெடில் விருத்தம், கலித்துறை சந்த விருத்தங்களின் கோர்த்தியும் திருப்புகழ் தேவாரப் பண்களமைந்த பாடல்களும் தற்கால நாகரீக நூதன இந்துஸ்தான், பார்ஸி, கஜல் ேோர்ரி முதலிய வர்னமெட்டுகளடங்கிய கீர்த்தனையும் ஒரு முறை வாங்கி வாசிப்பவர்களுக்கே நன்கு விளங்கும்.

புத்தகம் 1-க்கு 0 5 0

இட்டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு & சன்ஸ்.

நெ. 189 தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

நந்தனார் சரித்திர வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவனார் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம் போலும், படிகம்போலும், பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண் டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களின் ஓசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடா தொலிக்கின்றன. அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளும் கண்டு, பற்பல முனிவர்கள் அஞ்சலிசெய்து, அம்மலைப் பக்கலில் நெருங்கி யிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், கிருதர், கிம்புருடர், கந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண் கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல் கோடி சூரியர் பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின் முதற் கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர் பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்குந் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர். இவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப்பட்டவர் தேவர் முதலான யாவருக்கும் மேலானவர் பரமசிவனிடத்து அதிக பக்தியும் அன்புமுடையவர் இவரால், இரவும் பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயத்திலும் மேலான சமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர். உபமன்னிய மகாமுனிவர், இவர் கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால் தீட்சை செய்வித்தவர். இறப்பற்றிருக்கின்றவர்; சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர்; சிவபிரானிடத்தில் இடைவிடாத அன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடை சூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில் அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரிய கிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒரு பிரகாசந் திரண்டு தோன்றி, அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம்! இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணம் என்ன? என்று கேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார். தென்திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார்

என்னும் திருநாமம் பெற்றவர். சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற் குவித்து அத்திசையைநோக்கி வந்தனஞ் செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கு மெங்குஞ் சிந்த, உபமன்னியர் துதிக்கும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந் தீரும்படி அம்முனிவரைப்பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே! சிவபிரானுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்க, உபமன்னியர்சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள்முனிவர்களே பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர் எள்ளிட விடமில்லாது கொள்ளிட நதிசூழ்ந்த சோழவள நாட்டிற்கு மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுவற்பமானாற்போலும் நந்தனாரென்பவரொருவர் பிறந்தார். அவர் விவேக சூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில் மாட்சிமையும், சிவனடியாரைக் காணுங்கண்காட்சியும் உடையவர். இவர் குலாசாரத்தன்மையுஞ் செய்து மலர்கொய்து தான் சிவபூஜைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பேரிகை மத்தளங்களுக்குத் தோலும் வாரும் யாழுக்கு நாம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாகவும் கொடுத்து வருவார். சிவாலயததில் அந்தி சந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில், திருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்றும் சிவலிங்க தரிசனை காண ஆவலாகவும் காதலாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்நிதிககு முன்னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படி செய்து காட்சி கொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனை செய்துவரும் வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக்கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டித் தம்முடையஆதனூரென்னுஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குச்செல்ல மனம்வைத்து தம்முடைய ஜாதி கோயிலுக்குப் போக யோக்கிய மில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லி யிருந்தார். சிவபணிவிடையாலும் தன்னையடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அனேக நாட்கள் சென்றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காட்சி தந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக் கேட்டு யாவரும் பேரானந்த மடைந்தனர். இதனடியில் வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் மேற்படி சரித்திர விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர் துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன் றனையளித்த காதலனாற் பேறுபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நாணியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகத்தாள்
அல்லும் பகற்றுணையே யாம்.

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நந்தணி கரத்தன் றில்லை நாயகனருளால் வந்த
நந்தன்முக் குறுணியான்றன் நளினபொற் றாள்வணங்கி
நந்தன்பே ரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச் சொலிப்பின் பேரா
நந்தமுற் றுலகினுநம் நலமுடன் வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்.

கலிவிருத்தம்.

தக்க சீர்த்திகொள் நந்தன் சரித்திரம்
இக்கதை யையெடுத் தேயியம்பிட
செக்கர் மேனியன் தில்லைச் சபைதனிற்
றக்கத் கதாமெனுந் தாள்கள் சிரங்கொள்வாம்

சிவகாமவல்லி தோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பினைத்தன்றயாகப் படைத்துப்பின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்
பாமபினிற்புலியும்பாம்பும் பார்த்திடநந்தனார்க்கன்
பாம்படிமுத்திதந்த பழங்கதைப்பகருவேனே.

சுப்பிரமணியர் தெய்வயானை சரஸ்வதி இலக்குமி-விஷ்ணு-இவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தசதாசிவனருளைச் சார்ந்தநித்தியானந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதையைகீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேற்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவனே.

திருத்தொண்டர் முதலிய தில்லைமூவாயிரவர் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூ ரடியாரோடு மற்றறு பத்துமூவர்
பாதமே வணங்கித்தில்லைப் பதிதனி லுளுமேவும்
போதமு வாயிரத்தோர் பொன்னடிக் கமலமுன்னி
யோதுநந்த னார்சரிதை யுரைத்திடத் துணிந்ததாமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

சிற்பிகள்காண்போர்சிந்தையுவிழியும் செப்புநல்லின்புறத்தீட்டும்
விற்பனங்கண்டவறிவிலானெழுதும் விதமென்முத்தமிழென்னுஞ்
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவர்முன்கருதிப்
பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசைமதிப்பார்களம்மா.

விநாயகர் துதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகாதாசரணம் காத்தருள்
கனகாதாசரணம்

அநுபல்லவி.

பணமார்சேஷன்றாங்கியபார்மீதினிலே கேருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங்கூறகிருபைக்கண் பாருங் கன

சரணங்கள்.

சொல்லும்ப்ரணவமூலா தூயவேதாந்த நாதா
நிலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிநுகர்வி னோதா
நாயேன்சொலுக்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந் தாதா கன

அம்பரமானமன்றுளரம்பர னளிக்க
அரைகொடியினில்வலமாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துவுயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்ட முதல்வாதுய ரொழிக்க கன

தேஜோங்குநவரத்னச் சிகரமேலைக்கோ புரத்
தேவிற்றிருக்குமெங்கள் தேவர்குண்ட லாதார
பூஜித்தவர்க்குவரம் புரிந்தருளி மாதார
பூமிசைநாடகஞ்செய் புநிதவேர மாகர கன

புராணிகர்சொல்-விருத்தம்.

வளம்பெறத்தருமமோங்கியவாத
னூரில்வாழ்ந்திடும்புலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள்குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரேயெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தசீர்நந்தனார்சரிதம்
விளம்பிடமுதலிற்றேடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத னூரார்-செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப் போர்-சரித்திரமதனைச்சொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளர்கஜமுக சாமி-அம்பிகைதந்தருளுஞ்சவாமி
அங்குசக்கரதல சாமி-அம்புயத்தாளிதந்துணையே ஜெ

வண்டணிமாமலர்த் தாரன்-மண்டலம்வாழ்த்தியதீரன்
அண்டுமெளியற்கு தாரன்-மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ
புண்டரீகபுரத் தீசன்-புராரியுளமகிழ்கேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன்-தாமரைத்தாள்கடுணையே ஜெ

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்கும்சண்முகன்றனக்கும் சதுர்முகப்பிரமனுர்தனக்கும்
பங்கயமாற்குமவர்மனையாட்கும் பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவர்க்கும் சதுர்மறையோதுமந்தணர்கும்
பொங்கியமூவாயிரசுந்தனர்க்கும் பொதுப்படமங்களம்புகல்வாம்.

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம் எங்கள்
ஆனந்தகர்த்தனர்க்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் ஆதி

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்ததொருபெண் ணுக்கி
சிலைவளைத்தபரசு ராமன்கெர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெரு மடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாகடனங்கள்செய்த மாயமானினையெய்த ஆதி

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயாரசினைத்தந்த ஆதி

சக்கரைமுக்கனியவல் தனைநுகர் நாதருக்கும்
சகலதேவர் தமக்குஞ் சகலவசுக் களுக்கும்
பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங்கித ருக்கும்
பார்மகட்குப்பங்கயப் பாவையர்க்கும்விஜய ஆதி

பெரியபுராணச் செய்யுள் விருத்தம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே
தியரானவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழல்மாமாத்திரரொன்றரறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

திருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
திருவர்சாலியர்குயவர்தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றூர்வண்ணார்சிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரேயொருவராம்பகருங்காலே.

உபமன்னியபகவான்.

ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய வசனம்.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவி சாரமாகிய பரமசிவ பத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தவிலாசத்தை (உபமன்னிய பகவானனவர்) அநேக ரிஷிகள் கேட்கச்சொல்லுகின் றூர். (பெரியபுராண) மென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார்சுவா மிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்த புராணத்திலும், இன்னுமநேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடித்ததுபோலச் சிலது கீர்த்தனங்களினுலும், விருத்தங்களினுலும், சிவபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனென்று (ஆணை நாண்டாபுரம் கோபால கிருஷ்ணையன்) பெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்தம்பெருகிச் சொல்லிய (திருநாளைப்போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் வினவிக் கேட்கும்படி சிரம்வணங்கி விளம்பினேன், பாரதம்பாகவதம், பகவற்கீதை சிவரகசியம், ஸ்காந்த முதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கியசாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவபக்தி பண்ணுமல், இச்சா வேதபாரங்கதனு யிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும். பரமசிவ பாதார விந்த பத்தி பண்ணுகிறவன் பறையனுயிருந்தாலும், பதினன்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னிய பகவான்) சொல்ல அதற்குரிஷிகள்சொல்லுகின்றூர்கள். பத்திஞான வயிராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தா நின்ற வேதபுராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம், அன்றியில் அவ்விவேகிகளா யிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பத்திவருமென்று ரிஷிகள்கேட்க உபமன்னிய பகவான் சொல்லுகின்றூர்.

திருநாளைப்போவார் சரித்திரமுழுதும் நொண்டிச் சிந்தாகப் பாடியிருப்பதால் முன்னம் சிந்துபாடி அதன்பிறகு சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியில் கீர்த்தனங்களோடும், விருத்தங்களோடும் இடை நடுவில் சிந்து துண்டு துண்டாகச் சேர்ந்துவரும்.

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-புன்னுகவராளி.

பழனமருக்கணையும்-புலையர்-பாடியது கூறை விடுதனில், சுரையோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்காய்கள் குலைத்திருக்கும் பரந்தோடி வட்டமிடும்-இளம் - பச்சைப்பிசிதைமே லிச்சைகொண்டு

கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும்-பல - கெட்டிமிதந்திடுங் குட்டைகளில்,
நண்டோகுடியிருக்கும்-சிறு-நத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோலூ
றுங் கேணிகளில்-வெகு-தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியாப், பரம
போ அடித்திருக்கும்-வயற் - பக்கங்களில்மெத்த கொக்கெலும்பும்,
கிழித்தோல் நரம்புகளும் - அவர்க்-கினமில்லைசிறு மீனுலறும், தெரு
வில் விளையாடிக்கொண்டு - அவர் - தெந்தினம்பாடுவார் சுந்தரமாய்,
சங்குதோடு காதணியும்-அருந் - தாவடமேயவர் தூவிடமாம், மணி
யோ தரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு,
கொண்டாட்ட மாயிருப்பார்-கையைக் - கொட்டிக்கொண்டுதனக்கி
ஷ்டமுடன், மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் - பறை - வாத்தியமும்வெகு
நேத்தியுடன், இருக்கும் புலைப்பாடி - அதில் - ஈசன்திருவடி நேசமு
டன், சாரும் ஒருபுலையர் - அவர்-சாதிமுறைத்தவறாதவராம், நந்தனா
ரவர்பெயராம்-வெகு-நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில், அவரேசிவனடி
யார்அவர்க் - காருமெதிரில்லைத்தாரணியில், கோடிகோடி சென்மங்
களோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானது
வோ-ஈசன் - அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோபி
றந்தார்-திருக் - கோயில்வலம்வந்தாராவலுடன், செய்யும்பணிவிடை
கள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே, மத்தளம்பேரிகைக்கும்-
இசை-வார்கொடுத்தப்புறந் தோல்கொடுத்து, மறவாமலேதினமும்-
நல்லவாசம்பெருகுங் கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும் - தந்
து-சித்தமுருகிய பத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று-
புகலற்கரியவொண் ணாதுகண்டீர், சாதியில்நீசனவர் - பேணிச்-சாரு
முறவின்முறையாருடனே, திருப்புன்கூர்ச் சென்றரனைக் - கண்டு-
சேவித்திசைபாடிவைத்தபின்பு, தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு-சேவி
க்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவேனென்றாராம்-பின்னும்
நடும்பறையர்களோடிவந்து, அண்ணேநீ போகாதே - நமக் - காண்
டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்வான், பாப்பாரசாதியுண்டே-
அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ - அந்த-
ஞாயமுண்டோயென்ன மாயமிது, வென்றே தடைசெய்தார் - சிவன்
வேடிக்கைதானென் றுநாடிக்கொண்டே, அரியாதுபோலிருந்து-விடும்
அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித், தில்லையருகில்வந்தார் - மனந்-
தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணியோசை
காதில்-கேட்குதென்றுரனைதப் பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகி
வந்தார்-கையைக் - குவித்துக்கொண்டேதனக்கம்பிட்டதோ, வென்
றேமனமகிழ்ந்தார் - தெரு - வீதியிலேவந்து காதலுடன், கண்டார்

களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே-வெகு-நேத்தியென்றுநினைப் பார்த்ததில்லை, பணிந்தார் பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார், இதுதானோ தில்லைப்பதி-என்று-எக்களித்தாராடிக் கெக்கலித்தார், ஐயாவுன்சந்நிதியோ-நான-ஆசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன், தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுவதிலுந் தாகமுடன், தரித்தார் திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும், பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல, நானோபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்தரிசன மாதவறாய்ப், பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசிரலவே, என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்றார் துயர்நீங்கிநின்றார், ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு உள்ளங் குழைந்திடவெள்ளமெனக், கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார், கீழேபுரண்டழுதார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோ நாதா, வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்கும், தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளிய விரத்திதந்து, வாவென்றழைப்பாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள் போற்றுமுனமிலா, கனகசபைநடனம்-கண்ணிற்-காட்டக்களித்திட நாயடியேன், வருந்தித்துதிப்பேனோ-எந்தன்-வாணளொழிவது வீணெனவே, அடாயிதென்னவென்று-சொல்லி-அங்கர்வீதியைச்சுற்றிவந்தார், இரவும்பகலோயா-ரனந-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன், (பாலகிருஷ்ணன்) பணியும்-திருப்-பாதமுள்ள (தில்லைநாயகனே,) கனவிலுருவாகி-வந்துகாக்ஷிக்கொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின், எரியிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகிய அன்பர்துதி, வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியர் கண்டிருந்து கைதொழுதார், அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன்னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக், கண்டாரறிந்திலரால்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்-ஐயா
நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்

அநுபல்லவி.

ஆசையுடனம்பலவனடியி லிருந்தாலும் நீசனாய்ப்

சரணங்கள்.

கோதிலாததவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும்
வேதமுடிவுயாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயை
விலகாதஒருநாளும் தொலையாதுன்பம் நீசனாய்ப்

களவுகுலைசெய்து வந்தாலும்-பழி
காரருடனென்னேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும்-நல்ல
மனிதனவனிடமாகமறலியணு காத நீசனைப்
எத்தகருமங்கள்செய் தாலும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியென விருந்தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிகுந் தாலும்-எங்கள்
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்பிணையாதோன் நீசனைப்

வசனம்.

இப்படியே பக்திசெய்தால் போதும் மற்றசாதிவருணாச்சிரமங்களினாலே ஒன்றும் பிரயோசனமில்லை யென்றும், ஒரு இதிகாசத்தைச்சொல்லுகின்றார். பூர்வகாலத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும் பெற்றான், சாம்பனென்றும், ஆதனார் நந்திசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவாரென்றும் பெயர்பெற்ற இம்மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தார்கள். இம்மூன்றுபேர்களில், நந்தசாம்பனென்பவர்மாத்திரம் தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும்பார்க்கச் சபாப்பிரவேசமானாரென்று சொல்ல ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்துஉபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ் செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்சலி செய்து ஒய் சுவாமி! எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில்முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்று; பெயர்படைத்துப் பேருபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக்கேட்கும்போது, உபமன்னியமகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஈஸ்வர பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார். சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன்சொல்லிவந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேய முண்டாச்சுது. ஆகிலும் ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம்பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல, யாவருக்குந்தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோமென்று மயிர்ச்சிலிர்த்து ஆனந்தகண்ணீர் வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வாயால்துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துகளுக்கு அமிர்தவருஷம் வருஷித்தல்போல் நந்தனாருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தை வருஷிக்கத்தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தன்சரித்திரமானந்தம்-ஆனுலுமத்தி
யந்தம்பத்திரசகெந்தஞ்-சொல்லச்சொல்ல கந்தன்

கந்தன்சரித்திரம்வெகு அந்தஞ்-சிவனுருக்குச்
சொந்தந்துலேயும்பவபந்தங்-கேடடபேர்க்கு கந்தன்

ஏதுயிவனைப்போலேசாது-பூமியிலிருக்
காது-அரிது-இரு-காது-படைத்தபேர்க்கு கந்தன்

வாடி-மனதிளகிப்பாடி-அரகராவென்
ருடி-கனகசபைநாடிச்-சேருவேனென்ற கந்தன்

அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ-மண்டலகாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காகாட்டில்விண்ட-ஆதனூரில்வாழ் கந்தன்

இராகம்-கமாஸ-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவான் சரித்திரம்
தேனிலும்பாலினுமினியதுகண்டீர் திரு

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம்பணியும் திரு

மேதினிபுகழுமாதனூர்விளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவன்வேதகுருபராகாதனைப்பணியும் திரு

மனதில்குற்றமில்லாதவனிந்தை வஞ்சனைமாய்கைசெல்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவரசனும் திரு

சாதிமுறைதவருதவன்-பவசாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவனென்றறிந்திடும் திரு

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகடிரைக்கரத்தால்
முகந்துதரவிருமருங்கு முளரிமலர்க்கையேற்கும்
அகன்பணைநீர்நன்னட்டு மேற்காநாட்டாதனூர்.

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படிக்
கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி, அளகாபுரிப்பட்டணத்தை தோற்

கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்தி
கள் நிறைந்து திரண்ட செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்துவ
ஞானமறிந்து சாட்சாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடு மற்ற மூன்று
வருணாசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்திலதிகமென்று சொல்
லப்பட்ட ஆதனூரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சைநிலங்க
ளாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியைக்
கொண்டாடிச்சொல்வார் ஏனென்றால், ஸ்காந்த புராணத்தில் அஞ்சு
போககாண்டத்திலே சிவபக்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாச
மென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னிய பகவான் மிக
வுங் கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்.

சிந்து.

பழனமருங்கணையும்-புலைப் - பாடியதுகூரைவீடுதனில், சுரை
யோ படர்ந்திருக்கும்-அதைச் - சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும்,
பரந்தோடி வட்டமிடும்-இளம்-பச்சைப்பிசிதைமே லிச்சைகொண்டு,
கோழிகூவுங் கூக்குரலும்-பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்
பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும்-பல - கெட்டிமிதந்திடும் குட்டைகளில்,
நண்டோ-குடியிருக்கும்-சிறு - நத்தைகடம் வலுத்திருக்கும், தோ
லுருங்கேணிகளில் - வெகு - தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியாப்,
பரம்போ அடித்திருக்கும்-வயற் - பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்
பும், கிழித்தோல் நரம்புகளும் - அவர்க் - கினமில்லைசிறு மீனுலரும்,
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு - அவர் - தெந்தினம்பாடுவார் சுந்தர
மாய் இலுப்பைமணியரையில்-கட்டி-இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்
கும், சங்குதோடு காதணியும்-அருக் - தாவடமேயவர் தூவிடமாய்,
மணியோதரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறந்தனி லேசிக்கொண்டு
கொண்டாட்டமாயிருப்பார்-கையைக்-கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்
டமுடன், மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார்-பற - வாத்தியமும்வெகு நேர்த்
தியுடன், இருக்கும் புலைப்பாடி. - அதில்-ஈசன் திருவடி நேசமுடன்,
தரிக்கும் ஒருபுலையர்-அவர் - சாதிமுறை தவறாதவராம், நந்தனாரவர்
பெயராம்.

வசனம்.

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில் வாழ்வார் இப்பரி
வுடன் சிவன்கழற்கேவிளைந்த வுணர்வோடும் மந்தாரபத்தியி லூற்பு
லமையாண்ட தொழிலனையத்திலொப்பிய நந்தனாரென்றொருவருண்
டாயிருக்கும் விலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த
அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகிய நந்தனார் மிகுந்த பத்திபுரிந்திருந்
தார் வீச்சுடன் சேற்றில்விழுந்தாலும் பிள்ளைப்பூச்சிமேலொட்டாது

அத்தன்மைபோல, எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனைத் தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் வித்தமும் வைத்து உத்தமபத்தி பெற்றிருந்தார் மற்றது மறந்தார் உற்றது முணர்ந்தார் இப்படி யெல்லாமிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற்போனால் உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா.

சிந்து.

இவர் வெகு - நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில், அவரே சிவனடியார்.

வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப் போல பத்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவபத்தனென்று சொல்லப்படும்.

சிந்து.

அவர்க் - கருமெதிரில்லைத் தாரணியில், கோடிகோடி சென்மங்களோ - முன்னங் - குற்றமறச்செய்த நற்றவமே, அவதாரமானதுவோ - ஈசன் - அன்புபுரியும் பேரின்பசுகம், கொள்ளைக் கொள்ளவோ பிறந்தார் - திருக் - கோவில்வலஞ்சுழன் றுவனுடன், செய்யும் பணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊரில்விடுத்தும்பறைத்துடமை யுணவரிமையாக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார்தலைநின்றார்தொண்டினாற்
கூரியலையமுக்குடிமிப்படையண்ணல்கோயிறொறும்
பேரிகையேமுதலாயமுகக்கருவிபிறவினுக்கும்
போர்வைத்தோல்விசிவாரென்றினையளவும்புகலுமிசை
சேர்வைத்தவீணைக்கும்யாழுக்குநிலைவகையாற்
சேர்வுற்றதந்திரியுந்தேவர்பிரானர்ச்சனைகட்
கார்வத்தினுடன்கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனர் சிவஸ்தலங்கள்தோறும் போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படியென்றால்.

இராகப் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர்சூழோடைகளு மேடையுஞ்
செறிந்தமாதர்க ளாட்டம் - சிறந்தவேளூர்
எந்தைபிரானுக்கபி டேகக்கோரோசனைமற்
றீந்தொழிந்தார் மனவாட்டம

சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக-வந்தசீர்காழி
புவனரட்சகன்றிரு நிலைநாயகியையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக

ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா தீசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்குத் தோல்நரம்பிணைதந்தா
ருலகிற்புகழவுந்தன் பெயரை

உமையொருபாகத்தி னுயர்ந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன் றுக-மாயவேடன்
சமைந்துதம்பின்மனுநீதிச்சோழன் றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூர்ச்சென்றான் பாக

வசனம்.

பின்னும் நந்தனர் தாம் செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர் புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில் வந்து தடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்ச்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரம் அழுது ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்து ஒருதரம வெறுத்துச் சகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோல் உள்ளமுருகி ஆனந்த வெள்ளம் பெருகி கள்ளங்கருகிச் சிவனே சிவனே யென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக்கூத்தாடி நிற்பவரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைப்போல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் கையசையாமல் கால் யெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போல நிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப் பணிந்து கொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார் கேட்கக் கும்பிடு போட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை (வாரிருக்)

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக்கொண்டாடி தினமும்
சீருறைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரிருக்)

சிறியவனுன்சாதியொன்று மறியாதவனானேனைய-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும் பணிவிடையிது (வாரிருக்)

சிந்து.

செய்யும் பணிவிடைகள் - ஈசன்-சிந்தை மகிழ்ந்து குளிர்ந் திடவே, மத்தள பேரிகைக்கும்-இசை-வார் கொடுத்துப்புறந் தோல் கொடுத்து, மறவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங் கோரோசனை யும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து - சித்தமுருகிய பத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக் கங்குகரை-என்று - பேதமறியவொண்ணாதுகண்டீர், சாதியில் நீசனவர்.

வசனம்.

இப்படி பத்தி செய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாறேதென்றால்.

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொரு வேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந் தெரியாதவன்பரி சுத்தமானபத்தன்
நீதிலாததங்கள் சாதியர்க்குச்சிவ குணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப் புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோமென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதி யாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த (சிவலோக)

சரணங்கள்,

அற்பசுகத்தைநினைந்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலேயெண்ணி (சிவ)
ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமீசனறிவுக்கறிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவியானேம் (சிவ)
மானிடசன்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கரங்களளித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்று தேரடியில்நின்றுக்கொண்டு ()

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினா லொருப்பட்டங் காதனூர் தனினின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினால் வந்தவ்வூர் மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று கெடிகோளாய்ச் சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்கு முண்டான வாக்குவாதம்.

அவர்கள் - தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ, பறையர்கள் செய்தால் பாவமே யென்றார்.

நந்தன்- தேருந் திருநாளு மிருக்குது போவோம் வாரும் வாருமென்று வருந்தியு மழைத்தார்.

அவர்கள் - பொறும் பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப் போவோமென் றிவரையு மழைத்தார், சேரியை நீங்கியிங்குச் சிலதுபேர் வந்தார்.

பதினாறுபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தன் மாரிபோல் ஞானமார்க்கம் பொழிந்து, தவமுனிபோலே தானங்கே நின்றார்.

அவர்கள் - சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன் வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும் வரிசையாய்க் கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சிறிதுவென்றார்.

நந்தன் - வந்தபுலையருக்குப் பத்திபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்டார்.

அவர்கள் - சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி-சாப்புதாளம்.

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிஃதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாகாட்சிப்பெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்.

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகராவென் றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனேயறிவார். இப்படி நந்தனார் பதினாறுபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்து சேர்ந்தார்.

சவாயி.

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுகின்றார்.

வசனம்.

அந்தத்தலத்தில் நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்தி மறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயா மடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆகாராதிரிபுராந்தக ஜீவாதரவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளு ளெண்ணெய்போலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வேள்விடைமேல்வரும் விமலநமசிவாய
விளங்கும்வேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞான போதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமழுவுந்தமருக வாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணி-ஏணி
யேனுங்காணத்தரி சனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம் மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்கநினைக் காணேனே
என்னவினை செய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி பூணேனே

சவாயி

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினை குவிந்து
மலையாக்கியிப்படி மறைந்ததோவென்றார்.

வசனம்.

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வழிமறைத திருக்குதே-மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத் திருக்குதே (வழி)

பாவிப்பறையனிந்த வூரில்வந்துமிவன் பாவந்தீரேனோ-உந்தன்
பாதத்தில்சேரேனோ யேறேனோசிவ லோகநாதாமாடு (வழி)

தோடியில்நின்று தெரிசித்தாலும்போதும் கோவில்வரமாட்டேனே
ஐயே ஓரடி விலகினால்போதுமங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு (வழி)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண ஒண்ணாமல் மனம் வருந்தும் போது சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும் பிடவேண்டுமென நினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேறுமெய் யிற்புன் கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
பேரேற்றை விலகவருட் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

இராகம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைப்போவா ரெனுஞ்சித்தனை
உலகெங்கும்பிரசித்தமகண்டு ஓதுக்காமலிருந்ததுகுற்றம்

இராகம்-அங்குசதோனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதானமறைக்குதாம்நீ (சற்)

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநம்மிட திரு நாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விரும்பிவிரும்பியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை (சற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம் முற்றுங்குறையுந்தபவுசெய்தா (சற்)

வசனம்.

இப்படிச் சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகினர்.

துக்கடா.

நந்திதூரவிலகிநின்ருர் தன்சாமிமனதைக்கண்டார்
இவனநல்லபக்தனென்ருர் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்
முத்தினனும்கொடுப்பேன் (மற்ற)
பத்தனுக்குற்றஞ்செய்தவ
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)
நிடுக்கென்றவரைதடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)
பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

வசனம்

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்தி மனதுகலங்கி தூர விலகி நின்ருர்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார் கெக்கலித்தார் கொண்டாடினடித்தார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே பதித்தார் எங்குஞ் சிவமாகப் பாவித்தார்.

கடுக்கா.

குதித்தார் கக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார் இருதரம்கடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனர்தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டுதுடை தட்டினர்கைகொட்டினர்
அஷ்டமூர்த்தியொருவர்க்குமென்று கூத்தாடினர்பண்பாடினர்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினர்மெய்வேண்டினர்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினருள்ளநண்ணினர்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப்பேசினர்
சென்மங்கெட்டதென்றுதன்னை யேசினர்
இஷ்டமானதன்சனங்களோடுஅவர் கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினர்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினர்

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனர் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர் வாழிவாழியென்று (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக் கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள்தீர (தெரிசனஞ்)
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு (தெரிசனஞ்)
அச்சமறந்தவரறிவிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாரமாய்நின்று (தெரிசனஞ்)

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகரா ஹர

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே ஆதிரைநாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம்சொன்னேன்

சரணங்கள்.

தாயுந்தந்தையுநீ உன்னைத்தவிரவேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபால கிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத்
[தீரும் (சம்போ)

வசனம்.

தரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டவேணு மென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நானேப்போவாராலே குளம்வெட்ட நாளப்போகாதென்று தன்பிள்ளையை ஆளாகப்போ கச்சொன்னார்.

தொக்கடா.

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்
நானேப்போவார் நீயாரப்பா வென்றார்
பிள்ளையார் - நானுன்னுளப்பாவந்தே னென்றார்
நானேப்போவார்-குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவே னென்றார்
பிள்ளையார் - வெட்டினால்மிகுபுண்ணிய மென்றார்

நாளைப்போவார்-அதெம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார் - குளம்வெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார்-அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார் - அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்-களித்துதிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார் - குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்-கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன் சாம்பவியுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத் தாமரையுமலர
கடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன்மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதவேயுசிதமென்ன (தடா)

சரணங்கள்

கந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து ததிக்க-மிகுத்திடுஞ்சேர்
கண்டவராலுளைவுக்கணமங்கு குதிக்க
சுந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்ய களங்கமில்லாமற் றுய்ய (தடா)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஓதிமமுங்குருகின்குலமும்எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவதாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானுஞ்சூழ்ந்து அங்கே அடுக்க
மாதலர்க்குழலார்மகிழ்ந்து அங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட வல்லவர்களுங்கொண்டாட (தடா)

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்களனுதினமும் படிக்க
தேசலாவுந்திவ்யதீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைகந்தனார்தஞ் சொந்தத் (தடா)

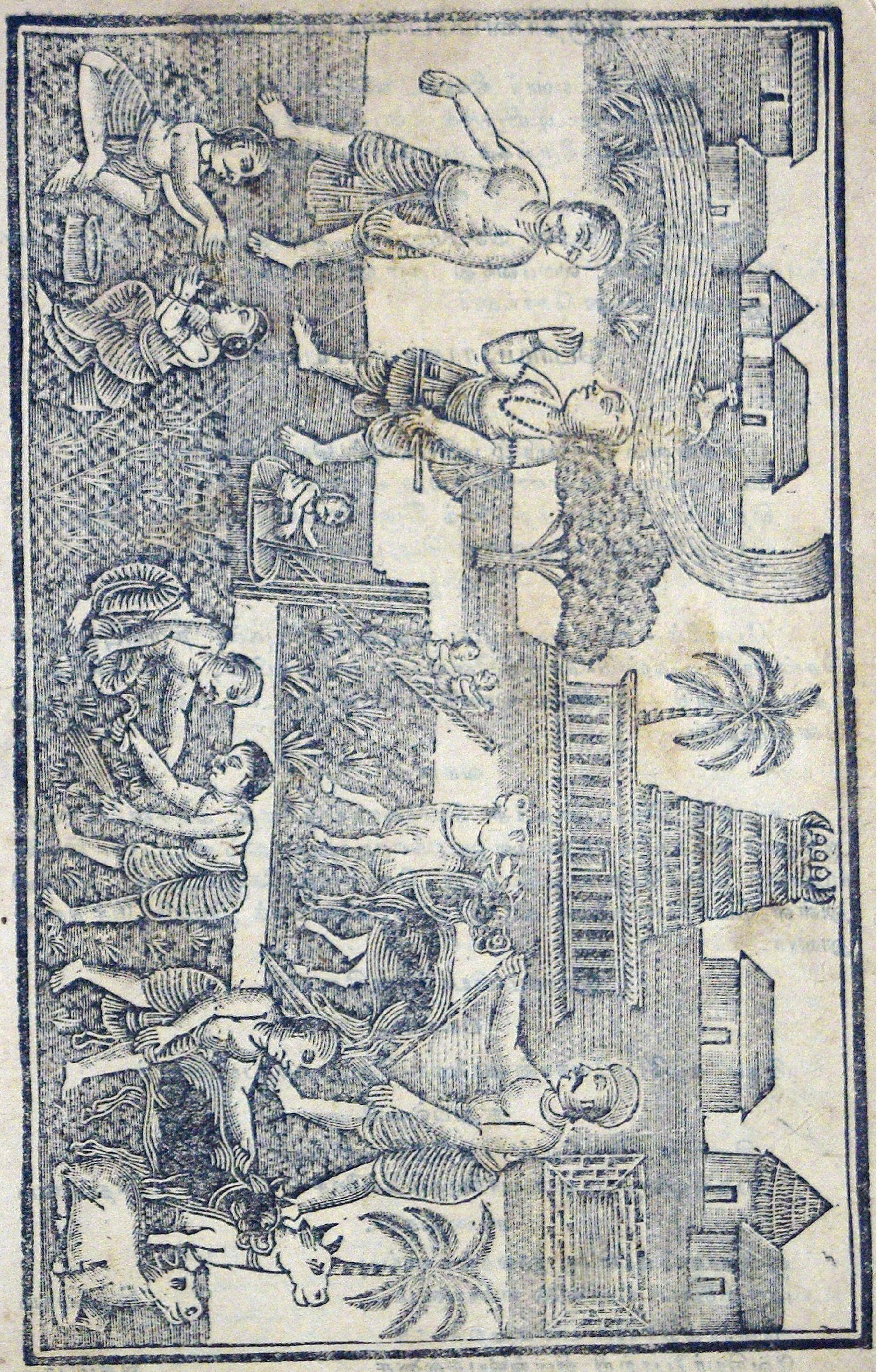

நாளைப்போவார் நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்க வுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக் கண்களிற்கானார்

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன் செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்போலவே கோவிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினறுபேர்களுடன் ஆதனூர் வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

இத்தன்மை யிச்சர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத் தொண்டுசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்றுள் சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங் காதலுணர் வொழியாது வந்துதிப்ப

சிந்து.

பேணிச் - சாருந்தொழின்முறையாரும்புகல், திருப்புன்கூர்ச் சென்றரனைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாடி-பாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென்றுவலுடன், நாளைப்போவேனென்றாராம்.

வசனம்.

நந்தனார் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து ஆதனூர் வந்தநாள்முதல் ஊணுறக்கமுதலானதும் விட்டார். தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார். சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக் கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேநான்-நாளைச்-சிதம்பரம்போவேநான்

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் சிதம்பரம்

சரணங்கள்.

ஒருதரஞ்சொன்னு லுலகங்களுய்யு
மிருவினைப்பயனில்லை எந்நாளும் சிதம்பரம்

பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் சிதம்பரம்

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள் செய்யும்
பறையனாய்ப்பிறந்த பாவங்கள் துலையச் சிதம்பர

வசனம்.

நாளைப்போவார் தனக்குத் தெரிசனங் கிடைக்கவேண்டியதற் காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

காலனுடல்பூமிபடச் சாய்த்திடுவான் செங்கமலக் காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுக் தனியன்றாள்நாயகனை குற்றந்தீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென்றுகற் பழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிற் கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளே வேண்டுவாரே.

வசனம்.

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம் பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாற்றகரம்புழினனஞ்சுமப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாளைவீணாகக்கழிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-சிவ
நமனார்க்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மம்படைப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணாமல்புசிப் பேனோ-நான் நா

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாழுங்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் காணு
முத்தியளித்திடும் பாதம்-தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம்

சத்திக்கிணையான பாதம்-வேத
சாஸ்திரங்கள் நாலுந்தேடிய பாதம் காணு

காலனைச்சீறிய பாதம்-சனு
காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்-எங்கள்
மாணிக்கவாசகர் பீடிகை பாதம் காணு

ஆசையைப்போக்கிய பாதம்-பர
மானந்தவெள்ளத்தி லாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம்-தில்லை
மாகாளிதாழ்வெனுக்கிய பாதம் காணு

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்-தில்லைக்
கோவிந்தராயர் தெரிசிக்கும் பாதம் காணு

வசனம்.

நந்தனர் சிவனைக்காணுமல் காலம் வீணுகப் போக்கலாகாதெ ன்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றூர்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

துக்கடா.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள்-நீங்கள் எல்லோ

நல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம் பணிந்துகொள்வோம் எல்லோ

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்

சடையெடுத்தபின் னேதுமேகண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றேர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள்தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம் வாருங்கள்

சொல்லடாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயச் சந்நிதிகோவே
நில்லடாயிந்த மாயைப்பிறவியைக்
சொல்லடாசிவ லோகங்குடிபுக வாருங்கள்

கள்ளடாகம தில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே   வாருங்கள்

வசனம்.

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வாராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தை சொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார்-தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்-கள்ளப்பேச்சென்றுமெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார்-சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்-இங்கேவாவென்றுநிற்கச்சொன்னார்
நந்தனார்-சற்றேயாகிலும்சிவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர்-நத்தையோடுபாலைபானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலமென்றுசெபிக்கச்சொன்னார்
புலையர்-வெறுச்சகம்பளமென்றுரைக்கச்சொன்னார்
நந்தனார்-சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றார்
புலையர் வரியில்நல்லமாரியீதென்றார்
நந்தனார்-விட்டநாள்நினையாம லெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டைபண்ணாதசென்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர்-விட்டவிரைமுளையாமல் நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானால்கிராமம் நஷ்டமென்றார்
நந்தனார்-உங்கள்புலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர்-எங்களைக்கெடுத்தாயோபாவியென்றார்
நந்தனார்-தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர்-பாவாடைராயனைப்பாவிப்பாயென்றார்
நந்தனார்-அனத்தாளுமீசனுக்கன்புசெய்யென்றார்
புலையர்-இனத்தாரைநொந்தவர்க்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார்-தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர்-பதரைத்தூற்றிநெல்லையளப்போமென்றார்
நந்தனார்-பெண்ணாசைபொன்னாசைவிடுதலேநன்றாம்
புலையர்-என்னாளுமுன்னேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார்-அப்பனோடுமிஷ்டமுடனானிருப்பேனென்றார்
புலையர்-கப்பலோட்டியகடன்கொட்டைநூற்றிராதென்றார்

நந்தனர்-பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர்-பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனர்-அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர்-உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனர்-சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
புலையர்-பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனர்-குற்றாலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர்-கைத்தாளம்போட்டுக்கதருவீரென்றார்
நந்தனர்-தாண்டவத்தெய்வமேதகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர்-தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர்-இஷ்டப்படிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர்-கஷ்டப்படமாட்டோம்கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனர்-கொண்டாடிதெய்வத்தைகொள்ளுவீரென்றார்
புலையர்-பெண்டாட்டித்தெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர்-நலத்தைக்கொடுக்கவந்தநற்குருவென்றார்
புலையர்-குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனர்-பலவழக்கம்நானறிவேன்பறையரேயென்றார்
புலையர்-குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
நந்தனர்-நாக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர்-மூக்கறுப்பான்கதையைமொழிந்தீரேயென்றார்

வசனம்.

நந்தனர் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

வேறு.

நந்தனர்-சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்

புலையர்-சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்

நந்தனர்-படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்

புலையர்-பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர்-பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர்-ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர்-ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர்-பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர்-ஐமயத்திலாடி மனக்கயிறூட்டி
வையகத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்

புலையர்-கையிலேகலையம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறைசம்பிரதாயம்

வசனம்.

சிவபத்திபண்ணினல் அணிமாதி சித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நீலாம்புரி-சம்பைதாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாக்-தில்லையி
லானந்தத்தாண்டவன்கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலம்வந்து-ஈசன்
இணையடிதொழுதார்க்கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள்சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடாதோடிவருவீரென்முன்னே
கருமணிபிச்சோலைபோதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய்
பதறியவார்த்தைகள்பேசிப்பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனரைப்பார்த்துப் பறையா நீ சொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதே யென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்.

புலையர்-பார்ப்பாரதெய்வமது பசிக்காதபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனர்-பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதுபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்

புலையர்-அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிருய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்ருர்

நந்தனர்-கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானுலும் கொள்ளுவீரென்ருர்

புலையர்-பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்ருர்

நந்தனர்-பித்தனயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனேவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்ருர்

புலையர்-இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையை
கற்றுவந்துமென்ன காரியமோவென்ருர்

நந்தனர்-இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும் பாக்கியமீதென்ருர்.

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்தார் யீனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்ருே.

விருத்தம்.

வக்கணைக்காராநந்தா வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துக்கண்டாயன்ருே
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனர்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே.

வசனம்.

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிருர்கள்.

ஏசல்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ரூபகதாளம்.

புலையர் - ஆண்டிப்பரதேசி யாகாவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்ருர்

நந்தனர் - மூன்றுலகுக்கிறைமுன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்ருர்

வேருெரு புலையர் } காத்தைப்பிடிங்கியே நடவுகட்டாலிந்த
சேற்றுக்கவலைவிடுஞ்சுகமிது வென்ருர்

நந்தனர் - கூற்றுவனர்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னுயி ரென்ருர்

வேறொரு புலையர் } மானாருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானாலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனார் - தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுங்களுக் கழுகையோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } மூக்குநுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தென்னேரம்
காக்கைபோலவேசும்மா கதறுகிறீ ரென்றார்

நந்தனார் - வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே னென்றார்

வேறொரு புலையர் } மடவாயின்பவனைப்போல் மதியாமலிருக்கிறீர்
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவே னென்றார்

நந்தனார் - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக ளென்றார்

வேறொரு புலையர் } மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில்
குறைபாதபுலைத்தன்மை கொண்டோமே யென்றார்

நந்தனார் - பறையனாப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலகையேநானென் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனார் - நலம்புரியத்தில்லை நாதாவென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு புலையர் } உலகத்திலொவ்வாத வுருவேத்திச்சேரியை
கலகமிட்டீர்பலங் கண்டீரோ வென்றார்

நந்தனார் - பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
விருப்புடனழைத்தது விந்தைதா னென்றார்

நந்தனார் - கரும்புத்தின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையே யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியில்லாதவன் புலம்புறான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன காரியமோ வென்றார்

நந்தனர் - நித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென்றுந் தாழ்வில்லை யென்றூர்

வேறொரு புலேயர் } சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாகிலும் ஓதுங்குவீ ரென்றூர்

நந்தனர் - வாருங்களெல்லோரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர மென்றூர்

வேறொரு புலேயர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவிணுக் கலேகிறீ ரென்றூர்

நந்தனர் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றூர்

வசனம்.

அவர்களில் ஒரு புலேயர் உரைத்ததாவது எப்போதுஞ்சிவனைக் கொண்டாடினல் நம்முடைய தொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணை விளையாதென்று சொல்ல, நந்தனர் அதற்குச் சொல்லுகிறூர்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலேங்கலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றலேயும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னல் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய-கருமமதுவே யாச்சு
தில்லேயம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவரும்பொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வது துன்பமானுலுமேச்சே
சென்மம்-போனுலும் போச்சே

வசனம்.

நந்தனர் புலேயர்களேப்பார்த்து, அநேகவிதமாகச்சொல்லி நாளேப்போவேனென்று சொல்லுகின்றூர்.

சிந்து.

நாளேப்-போவேனென்றூராம்-அங்கே-நாடும் பறையர்களோடி வந்து, அண்ணே நீ போகாதே-நமக் - காண்டை பொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளான், பாப்பாரச் சாதியுண்டே

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே
யானாண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி.

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர்க்கொத் தடிமைக்காரன் — ஆண்டை

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினி லாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவர்க் கடிமைக்காரன் — ஆண்டைக்

தில்லைவெளிகலந் தெல்லைக்கண்டேற்றி
தேறித்தெளிபவற் கடிமைக்காரன் — ஆண்டைக்

சீதப்பிறையணிந் தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடிமைக்காரன் — ஆண்டைக்

வசனம்.

தன்னை யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளா தவரல்ல அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச் சொல்லிக்காட்டினர்.

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுநம்மாற் செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் அநேகவிதஞ் சொல்லப புலையர் கேளாம விருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மாயிருந்தார் அந்தச்சேரியில் புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால் நந்தனருக்குப்

புத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச் சேரியிலேவெகுநாளாயிருக் கின்ற ஓர் புலேயர் வயது மிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்புதெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும்வளைந்து அங்கம் சொரிபடர்ந்து தினவு மிகுந்து அதனைச்சொரிந்து அந்நீர் வடிந்து அவ்வுடல்நடுங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரியகிழவனுரை யனுப்பக் கோலூணி கூனுக்குறுகி கோணலாய் நடந்துவந்து நந்த னுரைப் பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பில் வழிந்து மனங்கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவ ரென்று நினைந்து பரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும்-ஓய்-நந்தனுரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம்-இது ஞாய

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக் கேச்சு-இது ஞாய

பறையருக்கேது தை பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம்-இது ஞாய

வசனம்.

சேரியில் பெரிய கிழவனுனபடியால் சாதிவழக்கங்க ளெல் லாம் அறிந்தவனுதலால் நந்தனுருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகிறுன்.

சிந்து

பாப்பாரசாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடு முழக்காடு மங்கே, நமக்குத் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ வென்னமாயமிது, வென்றே தடைசெய்தான்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோலிருந்தார்

பெரியகிழவன் சொல்லிய

விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிக்கரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்து முளைகொள்ள நீரோடவிட்டுப்
பழுதறவேநட்டதனைக்களைபிடுங்கிமடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச்[னே
செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம் நமக்குண்டோ-புலைச்
சாதியன்றோவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதெரிசனம்போதும்போதும் வெகு
புண்ணியமே சோறுபோடுமின்னமொரு சுவாமி

சரணங்கள்.

நாத்தநரம்புகளைச்சுமப்பதும் உழுவதும்
நஞ்சைவயலைச்சுற்றி வருவதும்-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டிவிரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவதன்றியில் சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மதக்குட
முண்டுகளித்துநாமுறங்குவதன்றியில் சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடைசெய்வதும்
அருகில்நின்றுகையைவிடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பதுமளப்பதும்
தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பதுமன்றியில் சுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றார்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லைப்
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென்
றாதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாரே.

வசனம்.

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதெரிசனங்காணாவிடிலிந்தச்சென்மஞ்சாபல்ய மாமோ
செனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணாமல்காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசநமதருகில்வாராமல்கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள் இழந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னு மறியாதமூடர்கள்புத்திகேழ்க்க லாமோ
புலையாவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும்புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாவஞ்செய்பவர்க்குப்பலியாது அதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடிஅனுப்பிவைத்த பெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனாகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரம்மறந்தாயோ
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனர் இவ்விதஞ் சொல்லி சிவகாமவல்லி பாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவிவாயிலே போட்டுக்கட்டி யணைந்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார். உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய் நிறைந்துஉற்றதுணர்ந்து ஒருவனுயிருந்து அத்தனடியா ரருளிது வென்று பத்தி மிகுந்து பரவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமல் பேசுவான், நான் இன்றைக்குத்தான் பெரியகிழவனானேன் நந்தா எனது பந்தந்தீர்க்கவந்தாய் முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம்வந்து அடிபணிந்து விடைபெற்று கண்டேனென்கலிதீர்ந்தே னானந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்ந்தேன் அமிர்தமுண்டேன் பசிதீர்ந்தேன் பிறவிவென்றேன் வீடுநின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான்	பேரானந்தக்கடலாடி பெரி
பரவியமாயையிலிருந்து	பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து	பேரின்பலாபத்தையடைந்து பெரி
படிபுகழ்நந்தனர்மகிழ்ந்து	பரமசிவத்தைபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்ந்து	கூனுக்குறுகிநடந்து பெரி
நந்தனர்சொன்னதறிந்து	நானென்றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப்	பரவெளியாகநினைந்து பெரி

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடிநந்தனருக்குச்சிதம்பரப்பித்து தெளிய புத்திசொல்லி யனுப்பிய பெரிய கிழவன் நந்தனர் பித்து கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரிய கடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச் சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடீரென்றிவ் வுண்மைகூறிய திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அவன் பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகையிடாதே அப்பா திடாங்கண் கோபப்படாது பட்டாவிடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலைவிடாதவன் மறுபடாதவன் மனம் விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடைய வலைப்படான் மாயைக் ககப்படான் சிவனை யிடைவிடான் கழனிகளை நடான் கலப்பைகளைத் தொடான் நமது வழிப்படான் பொலிகிடாரி எல்லைப்பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்லைப்படாதுதள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துனபந்தொடாது வழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கொடாது அவன் கைவிடாது வேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளைக்கொடாது பங்கப்படாத தங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணையில்லாத புண்ணியதடாகஞ் செய்தவன் மடாதிபதிபிடிபடாத சிங்கம் அளவுபடாத மகிமைவிடாத பெரியவனடா தெரிசனப்படாத சந்நிதிவிடாத நந்தியசைந்ததேடா அரன்விலகடா வென்ற சொல்லடா அவனைப் பணியடா தூலையணியடா அறிந்துபோற்றடா கையெடுத்தேத்தடா மலரைத்தூற்றடா மனதைத் தேற்றடா பிறவி மாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தடா சொன்னேன் திருநாளைப் போவா ரிந்தச் சேரிக்கி மூருக்கும் யாருக்கும் பெரியவன்.

வசனம்.

இப்படி பெரியகிழவன் சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாலே கெடுக்கப்பட்ட பதினறு பேர்களுக்குள்ளே நீயும் பன்னிரண்டாம் பேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்று சொல்லிச் சேரியைக் கெடுக்கத்தலைப்பட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந் துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

இராகம்-புன்னுகவராளி-சாப்புதாளம்

பல்லவி.

நாமென்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம் நாம்

சரணங்கள்.

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல்எங்கேயோ போச்சு (நாம்)

கன்னற்கற்கண்டவ்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி றாளோ (நாம்)

சேரிக்குள்பதினொருபேர்களுங் கேட்டார்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டார்
ஊருக்குட்பெரியகிழவனுட் பட்டார்
உண்மையறியாமற்சிதம்பரந் தொட்டார் (நாம்)

வசனம்.

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போல பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரியகிழவனார் சொல்ல, புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன.

கடுக்கா.

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி தூறித்தூண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச்சின்னான் பெத்தண்ணன் மாறு முனியன் சங்கிலியும் மாடன் கருப்பன் பாவாடை மூறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினி சத்தகன்னியையும் சேரிமன்னாரன் மின்னடியான் சிறுக்காட்டுடையன் பனைமரத்தான் மாரியாண்டி வழிமறுத்தான் மலையன் சாத்தான் பக்கிரியும் எறியனுஞ் சிலம்பாயி இடையன் நல்லான் ஊமையோடு வீறுங்கல்லன் பெத்தாச்சி வீட்டுத் தெய்வ முதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக் கொண்டாட ஏனங் கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம் வைத்து பள்ளயம்போட்டு பம்பையடித்து வருந்தச் சன்னதம் வருஞ்சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்து நந்தனாருக்குத் தெளிந்துவிடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னாரே அப்படியே கிழவன் சொல்லை நம்பிக்கைகொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தலிட்டு பள்ளயம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி மூப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக்கொண்டாடும்-அகவல்.

புலையர்-எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்தளம
கொள்ளையுன்காவலாய்க்கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனார்-சொல்லினுமடங்காதசோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத்தேவ ரறியாரோ

புலையர்-முண்டாசுகட்டிவரும்நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிப்பூசைகளைக்கொள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனார்-அண்டங்கள்பதினாலுக்கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசுநிலையாது யென்றார்

புலையர்-கச்சையறிவாள்வைத்தகருப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டும்என்றெய்வ மென்றார்

நந்தனார்-பச்சிலைபிடுங்கியேபாதத்தில்சாற்றினால்
இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ மென்றா

புலையர்-நேயமறிகோழியுமிணமூன்றுசாவலும்
நீயகள்ளும்வைத்துத்தெரிசித்து னின்றார்

நந்தனார்-வாயாலேசிவமென்றுவருந்தினாலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு மென்றார்

புலையர்-பித்துப்பிடித்திருக்கும்பேயனாம்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செய்குவீ ரென்றார்

நந்தனார்-பத்திவெள்ளம்பெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுறிஞ்சுஞ்சாதிநாடாது என்றார்

வசனம்.

இவ்வகைப் பூசைப்போட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திசெய்குவீரே-நடேசனைப்-பத்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி.

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவனெவர்களுமில்லையென்று (பத்)

சரணங்கள்.

சாமமதர்வணம் மிருக்குயசுர்வேதஞ்
சாற்றுமுபநிடதத்தும் தற்பரன்அரனென்று

ஏமாறுமற்சொல்லியின்புறுகலையின்று
    எவர்களுமறியவேயிப்புவிதனில்நின்று (பத்தி)

ஆகமமிருபத்தெட்டாதிபுராணமும்
    அயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகளும
பாகமாகியபிரம்மபரமனொருவனென்று
    பண்புடனுரைத்திடும் பான்மையதால்நின்று (பத்தி)

கௌதமர்முதலானயிருடிகளனைவரும்
    கேசவன்தொழும்பதங்கெதியென்றனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியேயேத்தினதாலிவர்
    புகழும்புண்ணியபதம்பொருந்தினரென்பதால் (பத்தி)

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
    அரனடிதன்னையேயன்பாய்பூசித்ததால்
பரிவுடனவர்செல்வம்பழுதுவராமலே
    பாலித்தீர்சிவனென்று பத்தர்சொல்வதினாலே (பத்தி)

வியாசமுனிவரும் அவரடியார்களும்
    விஷ்ணுபரமென்றுவிளம்பினதால்முன்னம்
கயாகாசிக்கங்கைக்கரையிற்கையிழந்ததும்
    கல்லாய்த்தானேயவர்சமைந்ததினாலேயும் (பத்தி)

தில்லையம்பலத்தினில்திருநடனமாடிடும்
    தேவாதிதேவனை தினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாரக்கடலிலமுழ்ந்தாமல்
    ஆனந்தக்கூத்துகளாடிக்கொண்டுநீங்கள் (பத்தி)

விருத்தம்.

இத்தனைகாட்பரமசிவன் றிருமகிமையிரவுபக லெடுத்துச்சொன்னேன், பத்திபுரியெந்தனுக்கேயருள் புரிந்தவையன்பதம் பணிவீரொன்றேன், அத்தனையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பாயெந்தனையு மவமானித்தீர், புத்திசொல்வே னென்றவர்கள் முழந்தாளிட்டபடி கொண்டு பணிந்திட்டாரே.

வசனம்.

நந்தனார் மகா பலசாலியானபடியால், புலவர்களைச் சிட்சித்து சிவகாமத்தைச் சொல்லச்சொல்லுவார்.

தண்டகம்.

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பார்

வார்கொண்டு கட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
ஆர்க்கல்லெடுத்துத்தடைக்குள் ளெரிப்பார்
பல்லார்சுரண்டியேபரம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர்காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேகோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ ரென்றார்

வசனம்.

இப்படி சிட்சித்தபின்பு, புலையர்களெல்லோரும் நந்தனாரடிக்கு பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்

கடுக்கா.

அரகரசிவசிவஅம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோர்த்தகருணா கரனே
அனுதினமன்றுளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளுமபுண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்.

மூடப்புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனாரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்.

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள்செய்தாரே.

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தார்சுற்றவம்புரிநந்தன்
சித்தமகிழ்ந்திடவத்தனைபேர்களும் (பத்திகள்)

எடுப்பான்சிவகதைபடிப்பான்தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்குஅடிப்பானென்றே (பத்திகள்)

கல்லாதவனிங்கேசொல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகுபொல்லாதவனென்றே (பத்திகள்)

வசனம்.

அந்தச்சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலவிளங்கியது. சிலநாளுக்குப்பின்பு புலையர்களெல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தை சொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனே யென்று சொல்லுகிறோம்

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்றுகேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரி பெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய் வந்த புலையர்களைப் பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமூளைவிசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருக்கவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவில்லாதான்மாவேறாத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே.

இராகம்-எதுகுலமாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்க ".

சரணங்கள்.

பார்த்துப்பிழையிந்தச்சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழவேண்டாம்காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்து)

ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தையிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்து)

வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாற்றுப் (பார்த்து)

மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்ததாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)

பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேல்காடிசாலக்கலியற (பார்த்து)

இ-ம்-யமுனகல்யாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பாதகி புண்டுண்டு

அநுபல்லவி.

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளைசிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்.

மேவரில்லாமலேயருளிருட்சமென் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோவில் வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம் புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி லிருந்து
அங்கப்புளகிதமாயடிக்க பணிந்து (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினந் தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங்கன்றுபோல் கூடித்
தனித்திருந்துதாளம்போட்டுக்கொண் டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நமக்கினிநமபயமேது-தில்லை-நடராஜனிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

மார்க்கண்டருக்காகமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும்மகாதேவனிருக்க (நமக்கினி)

சரணங்கள்.

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமான
சின்மயானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க (நமக்கினி)

அரியயனமரரும்ஆலகண்டஞ்சமுன்
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க (நமக்கினி)

திருவிக்கிரமனாய்வரும் திண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளனாகிவிலக்கும்பரனிருக்க (நமக்கினி)

ஆதிசேடனுமாலுமலரோனிலக்குமியும்
காதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க (நமக்கினி)

இரணியனால்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரக்ஷித்தசங்கரனிருக்க (நமக்கினி)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதித்தாடு-இனி-சனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பலவனை
புத்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய்சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து-போய்ப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநீகெஞ்சி விருத்து (சங்கர)

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம்-என்றும்
நிலையில்லாவாழ்விது மாயம்
பேரானமாலயன் நேயம்-பெறப்
பேசுவரீதேயு பாயம் (சங்கர)

மனிதச்செனனத்தில் தேடு-நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடு (சங்கர)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி மற்றப்புலையர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள்-புண்ணுகியவிந்தப்பிறவிப்பிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பதுஉண்மையே நந்தா

நந்தனர்-கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணுனபூமிகள்மாயமே மைந்தா

அவர்கள்-இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா

நந்தனர்-உருத்தெரியுதிநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டால்காணலா மைந்தா

அவர்கள்-விஸ்தாரமாமிந்தபிண்டமானமெத்தை
பத்திக்கொண்டிருந்துபகர்ந்திடும் நந்தா

நந்தனர்-வித்துக்குள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா

அவர்கள்-புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழிமொழியுமே நந்தா

நந்தனார்-அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாபரவெளி — மைந்தா

அவர்கள்-தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னும்வகையேது — நந்தா

நந்தனார்-நித்திரையொழித்தபின்நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே — மைந்தா

அவர்கள்-பித்தனைவேறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ — நந்தா

நந்தனா-பத்திவலைவீசிப்பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந்தாண்டவம் — மைந்தா

அவர்கள்-சிலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
காலுக்கும்பிடக்கண்டோமே — நந்தா

நந்தனார்-பாலுக்குச்சக்கரைபலித்ததுபோதுங்க
ளாலேயன்றோவீடுகாடாது — மைந்தா

அவர்கள்-தூலச்சரீரத்தைச்சுமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானோமுந்தன்புண்ணியம் — நந்தா

நந்தனார்-பாலகிருஷ்ணன் தொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம் — மைந்தா

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓங்காரமென்றுசொல்லுமுரலைப்போட்
டுறுதியெனுமிருப்புலக்கைக்கையிலேந்தி
வாங்காரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிக்கடியேகண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்ம்மலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருதாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டார் திருநீற்றையணிந்திட்டாரே.

வசனம்.

அவர்கள் நந்தனாரை விட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம் வாாமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

தில்லையில்போகவேண்டாந் திரும்பிவந்தாலுமும்மைச்
சொல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியகாலம்வீட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றார்.

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபேர்களை நந்தனார் காமாலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர் சலம் பெருகச் சொல்லுவார்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துக்கொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள் வெறுங்கூட்டமதுபேய்ச்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோர றிவில்கனகசபையினாட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமராதிகளுடாடியசடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன்தடைசெய்வதுமறியாரே
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்பப்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழந்துநீபோடா.

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண் டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திரரமரரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

...ம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
...ரும்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்தனை)

வெம்பியதம்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவம்பலநாதனை (சிந்தனை)

இராகம்-பூரி-கல்யாணி-அல்லது-சாமாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
வில்லைப்பிறவிப்பிணியும்பாவமும்

அநுபல்லவி.

சொல்லத்தகுமிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலமோகந் (தில்லை)

சரணங்கள்.

ஆகமவேதபுராணங்கள் — சாத்திர
மருந்தவம்புரிவார்க்குவருளிய — பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி — நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய — க்ஷேத்திர (தில்லை)

கணத்திலாடுமணிமாதி — சித்தியுங்
ககனத்திலாரும்விண்ணோர்கள் — வெற்றியு
மனையில்லாதகுருசாஸ்திர — பத்தியு
மிகத்திற்றூனைவருஞ்சிவபத — முத்தியும் (தில்லை)

பரமாகசியமொன்று — பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் — கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் — போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் — டாக்கலாம் (தில்லை)

வசனம்.

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ் சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனுருடன் திருப்புன்கூறிற்போய் சிவதெரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகி அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைச்சுற்றி யென்கிற பெரியகிழவன், இந்த-ஆறிருபேர்களு மானந்தமடைந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையி லிருக்கத்தொடங்கி னின்றார்கள். மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்தனையடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்தில் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங் கூறிக், கரைபுரளுங் கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக் கருத்துணரக் கண்டெல்லோரும், பரவிவரும புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப் பகரக்கேளீர், அரியதொரு நந்தனிவ னடிமைபுரி மந்தணர்பாலறிக்கைசெய்வார்.

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே யொருசேதிகேளும் - உங்கள் - அடிமைக்காரப் பறையனடத்தையெல்லாம், வரவரக்கெட்டுப் போச்சு - சேரியில் - வழக்க

மில்லாதபடி பழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம்-எப்போதும் கூக்குரல்போடுகிறானகமறந்தே, இருப்பானொருவேளை-கொள்ளாத எக்கமடைந்தவன்போல் நாக்கைவளைத்துச், சிரிப்பானொருவேளை-தில்லைச் சிதம்பரமென்றுசொல்லி மதம்பிடித்தே, அழைப்பானொருவேளை - எங்களையும் அண்ணேன் வாவென்றுசொல்லி கின்னாரங்கொட்டி, குதிப்பானொருவேளை - திக்குமுக்கல் - கொண்டவன்போலதையோ கண்டவன்போல், களிப்பானொருவேளை - மரம்போலே-கையசைக்கல்காலசைக்கல் மெய்யசைக்கலும், இருக்காதொருவேளை தாளம் போட் - டெக்கலிகொட்டியே குடிசிக்குட்புகுந்து, பேசானொருவேளை-கண்டதெல்லாம் - பிரட்டென்றுசொல்லுவான் முரட்டுத்தனம், மன்னாறு சாமிபோலே - கிளம்பி - வாய்விட்டலறுங்குரலூரெட்டுமே, ஐயோசிவனே யென்பான் - கீழேபுரண்டழுவா னியாரையுந்தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே-துள்ளித்துள்ளித் துடிப்பான் பற்களைக்கடிப்பானே, சிவனென்று மூன்றுவாட்டி - நாங்களும் - செப்பவேணுமல்லாவிடில் வப்பிலுதைப்பான், கோவிலிற் போவோமென்பான் - எங்களையும்-கும்பிடச் சொல்லியில்லா வம்பு பண்ணுவான், சுற்றிவரச்சொல்லி யடிப்பான் - சிவன்பேரைச்-சொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடாவென்பான், சொல்லித்துலக்கவேணும்-இல்லாவிடில் - சுக்குமாந்தடிகொண்டு நோக்கிவிடுவான் கொம்பேறி மூக்கன்போல - முதுகினில் - குத்துவான் புலிபோலே கத்துவானே துவென்ன காரணமோ - எங்களுக் - கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ, கறுப்பண்ண சாமிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவன் வீட்டேரியோ, பாவாடைதுரைதானோ-ரணபத்திர காளியோவுன் மத்த வீரனோ, பூசைகள்போட்டுப்பார்த்தோம்—ஒன்றிலும் - போவதில்லை காரியமாவதில்லையே, எங்கள் வள்ளுவரைக்கேட்டோம்-அவர்-எடுத்துச் சொன்னாரிதை விடுத்துச்சொன்னார், மயானஉருத்திரனார்-பிடித்து-வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென்றார், தெளியாதென்று சொன்னார்-ஐயே-தெளியாதென்று சொன்னார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனார்-சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி.

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
வாதவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்.

ஏரைப்பிடித்துச்சற்றே உழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான்-எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே பழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

காத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான்-அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான்-அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான்-அவன்
கணுறக்கத்தையுந் துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான்-பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே-இவனை-அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் திடுக்குக்காரனிவனை
மடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன் தோசி (அடக்)

பலித்துதையோவொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையான இனிதங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீய்க்கவேயெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் (அடக்)

வசனம்.

சேதிசொல்லவந்தபுலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைசூழுலகிலக்க விணையைப்போலேகாணேன்
சிலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே.

வசனம்

அந்தணர் சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனாரெப்போதும்போலே அந்தணனிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

நந்தனாரும்வந்தார் - வெகு
சொந்தமானதங்க - ளையனைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிருநீருபூசியே அரகரசிவசிவவென் றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியே சாமிசாமியென் றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசனங்காணேனென் றுவாடியே
அல்லலருஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேணுமென் றிங்கோடியே
(நந்தனாரும்வந்தார்)

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுய்நிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுத்தும் பேரின்பவருட்சித்தப்பேணிகாக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுக் திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டானந்திக்க
வேதமொழிவிளங்கிவருந்திருவாயால்விடைகொடுத்துவிடுவீரென்றார்

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம்-கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்குப்பந் தெரியுதாம்-பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை புரியுதாம்
பண்ணவரயன்மாலுந் தேடுமாம்-தில்லைக்காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குநிர்த்த மாடுமாம்
அரியபிரணெழுத்தைத் தள்ளுமாம்-ஆரையுமது
வானந்தமுழுக்காட்டிக் கொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணிய சாலியாம்-தருமராஜன்
புறத்தில்பழுதுவந்து கேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம்-நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்

போய்வருகவுத்தாரீங் தாருமே-பொன்னடித்தூள்
போற்றவேன்கண்ணுலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேனையென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

தாதரிகிட தகசந்தரிசனதசக தகிமிதகிட தகணந்தரி தீனதத்திம் தகசந்தரிகுந்தரிதந்த கணந்த னனந்தனனந்த ணந்தணந்தச ணதசதன தத்தின்னகிட தகதோந் தத்தின்னகிட தகதோந் தத்தின்னகிட தகதோம்.

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைத்காணுவோ-பிறந்தானந்தம்பூணுவோ

அநுபல்லவி

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனுர்க்குருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல் லருளைப்பெறுக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டிமடிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல் பூமியில்சொட்ட
சேவித்துநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிளுந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால், நான்சிதம்பரம்போக உத்தரவதரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையா-எனக்
கொருவருமில்லைபாரகதியடைய (உத்தாரந்)

அநுபல்லவி.

வித்தைகள் கற்றதுமில்லையானொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரம்)

சரணங்கள்.

குற்றங்களெத்தனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாகிய (உத்தாரம்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரம்)

தில்லைச்சிற்றம்பலத்தை தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக் கொண்டிருக்கிறேனையா (உத்தாரம்)

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால், வேதியர் அடிமையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

படிபுகழ்த்தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று
சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேஞாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமடியிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையில்வந்து தெரிசனங்
காட்டுறாய்இல்லைகாட்டுறாய்
கதறினுலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாக்கெண்டித்தையாம்
கபடமெல்லாம்வெளிப்படவேதாகவழி
காட்டுகிறேனிதைகாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனர் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லலாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பறையா நீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அநுபல்லவி.

அறியாத்தனமினிசொன்னுலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன் பாவிப் (பறையா)

சரணங்கள்.

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லைச்
சேரடியிலேவைத்து படு-நாத்தைப்
பதத்திற்பிடுங்கி நடு-கறுப்
பண்ணனுக்கேபலி கொடு-அடா (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக் கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
மேகாமலேகாடியைக் குடி-அடா (பறையா)

கள்ளக்கிருதற்குப் பாரு-உன்
கால்படும்பண்ணையில்வீற் றிரு-இது
சொன்னதுமல்லையோஉன் குரு-நீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண் டிரு-அடா (பறையா)

விருத்தம்.

ஓதியடிவீராயென்று உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுந்
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொட்டியச்சின்னனென்று
மறவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே.

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தைகளால் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-லவாணி-ஆதிதாளம்.

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்த-பங்குனியாள்முதல்
செந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய் (நந்தா)

யாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பணை
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறுங்கடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் நந்தா

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுசள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-செல்வியையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான் நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம் போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால் இதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுரியுந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடா முழுமூடா கீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத் தரும்படிசெய்வேன் சிதம்

காத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி கடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சுற்றே யுழவேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவாராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டு பார்த்திடுவாய்நீ சிதம்

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன் சிதம்

வசனம்.

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பக்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முக்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருந்தும்
வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடி தினந்தோறும் பக்தி

சரணங்கள்.

கட்டழகிச்சாரனிடங்காதலது போலே
கடிகிவருங்கன்றருகில்கபிலையது போலே
கண்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக் காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகிழகலக்கண்டறியாமதுமயக்கன்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொப்பிமிகும் பத்

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகிலி மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்தியித்தமாயையுப சாந்தம்
ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன் பத்

பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழியும்புலன்களைத்துமிக வாடி
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறத்திருவிழியிலானந்தநீர்கரை புரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனே பராபரனேயென்று பத்

வசனம்.

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடன் நந்தனாருமிருந்து பக்திபண்ணும் நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார்-சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைகளைத் தூண்டிநிற்றலேகாட்சி	யென்றார்
நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ	ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சுதனுங்காணாத வானந்த	மென்றார்
நந்தனார்-ஆகையினாலென்ன என்னபலனாகு	மென்றார்
அவர்கள்-நாக்கதினாலேசிவநாமம் நவிலு	மென்றார்
நந்தனார்-கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள்-கொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தை திரைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள்-பம்புவித்தை மாயைக்கு	ளடங்கினாரே
நந்தனார்-மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாரதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டாக்கும் காராதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார்-சாதியிலேயெளியவன் தானறிவானோ	யென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவன் முத்திகாடா	ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபக்தி தேடா	ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே	தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே	தென்றார்
நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா	ரென்றார
அவர்கள்-சுகக்கடலிலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே	யென்றார்
நந்தனார்-பார்ப்பானுத்தரங் கொடுப்பானோ	வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
நந்தனார்-படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு	தென்றார்
அவர்கள்-அடித்துப்பால்போட்டுவிட்டீராராலே	யென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயென்னீங்கள் வல்லையோ	வென்றார்
அவர்கள்-இங்கையேனது இல்லையே	வென்றார்
நந்தனார்-எங்குநிறைந்த பூரணங்க	ளென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா	ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாடுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

அநுபல்லவி.

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்கதிகார
சுந்தியின்தேறும் நன்பன்பதம்போற்றி — பாடுவாய்

ஆலந்தனையுண் டமரரைக்காத்ததிரு
நீலகண்டன்கழற்பெற நெறியுடன்போற்றி — பாடுவாய

சிலமாதவர் சித்தத்தினின்றுடுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதாள்போற்றி — பாடுவாய்

மோகமார்ந்துன்பத்தில் மூழ்கிக்கெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அக்கிவண்ணனைப்போற்றி — பாடுவாய்

பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் பக்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்ய மேலோனைநீபோற்ற — பாடுவாய்

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேசினைமனமே-முத்தி-பதம்பெறலாகும்மனமே

அநுபல்லவி.

சதப்சதம்மெனும்பொருள் பதம்பதம்மய
சமரசங்கடம்புரிசாமிசிதம்பரவிமலன் திருவுருநீகொள்ளாகர — சிதம்

சரணங்கள்.

ஒழியாக்கவலைகொண்டு விழலாய்-பானுப்
உண்மையில்லாவிட்டை நிழலாய்
தழுவா திருந்ததில்லைச்சலனமில்லைமேல் — விட்டை
சார்ந்தாலல்லோ நல்லசாபல்யமாம் — பாட்டை
சந்ததமும்பெற — பந்தமுமேயற
எந்தவினைத்திர — முந்தாரம்முற — சிதம்

தேகமெடுத்தவருமை — யறியாய்-மோசத்
தெரியவர் வலைச்சிக்கி — முறியாச்
சாகமட்டுஞ்சம்சாரமே — மேலிட்டு
சலியாமலேபிழைத்துச்சண்டாளமாக் — தட்டு
சம்பாத்தியமது — வம்பாகும்விதி
நம்பாதித்தகி — தெம்பாயதிபதி — சிதம்

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ — மோனம்-உண்மை
ஓம்வழிகாட்டுமே — ஞானம்
தனக்குச்சிதம்பரம் சார்ந்தாலே — தன்மயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராச்சிய — சின்மயம்

சரிவரசியகுரு பரமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திரு சிதம்

தக்கடர.

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னம்பலவா

வசனம்.

நந்தனர் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போக மிகவும் வருந்தி உத்தரவுகேட்கின்ருர்.

அறுசீரடி விருத்தம்.

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான் கடையன் விண்ணேர் மெய்ச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமேசெய்யும், போதியரே பத்தியில்லா நான்புலைய னேதறியேன்புண்ணியமூர்த்தி, ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்புவீரே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையே

அநுபல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென் றுபெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் தில்லை

அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய தில்லை

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேபெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து தில்லை

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தைத்-தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே தெரி

சரணங்கள்.

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவித்துய ராத்தியெப்போதும் தெரி

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
காதனைகரங்குவித் தாதரவாக தெரி

ஈசனேபுலியூரில் வாசனேகனகச
பேசனேயென்றாட ராஜனைப்போற்றி தெரி

காமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
காமத்தைசொல்லியர்த்த சாமத்திற்வந்து தெரி

ஞாலம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சிலபொற்பாதத்தை தெரி

வசனம்.

நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்ய உத்தரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாதமூடாவுந்தன்
புரட்டெல்லாநானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
பார்ப்பாரதெய்வமதுபாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலேவழக்கமில்லாக்
கொள்கையதுசேரியிலேகூடாயப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போலிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென்றேசுவானே.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பர தெரிசனமா-நீயதைச்-சிந்திக்கலாமாபறையா

அநுபல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வதனுாயமீ-சொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே-இங்கே-நில்லாதே
சேரிக்குப்போடா-நாளைக்குவாடா சிதம்

சரணங்கள்.

கனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனை-கண்டறிவாயோ
பேசாதே-கை-வீசாதே
வீரனைத்தொழடா-வரிவையுழடா சிதம்

தவமுனையோர்கள்-தரிக்குமந்திரஞ்
  சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
  விரைதெளியன்றோ-அறுதலிமகனே   சிதம்

வசனம்.

உழுது-சேறுபண்ணிய-பரம்படித்து- விரைதெளித்து - நாத்து பறித்து-நடவுநட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோடு - களைபிடுங்கி-காத்திருந்து-பதத்திலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய-பட்டடையைக் - காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம்பிடித்து-தடியெடுத்து - கொம்புதம் பட்டமுழங்கி- கோலாகலமாகி-நாலு-பறையரோடுங் கூடி - வரப்பைவிட்டூரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேசதருமம்மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல் வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கிழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனரைக் கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தபிரமை-வந்தகாரணம்-நானறிந்திடச்சொல்லும்

அநுபல்லவி.

  அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனா
  யன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய்   நந்தா

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
  சபாபதியைநினைந்தாய்
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
  சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரம்நான்   நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கப்-நீயதைக்
  கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெளுத்ததினுலென்ன எருமைச்சாணியது
  மேனியிலணிவாரோ-வையகந்தனில்   நந்தா

திருட்டுப்புரட்டுமறியாய்-பொல்லாத்
  தீங்குவார்த்தையுரையாய்.

முரட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுகிறாய்வெறிமயக்கமோ அட நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனரைப் பார்த்துச் சிதம்பரப் பிரமைவந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனர் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனங்கண்ட விடமெல்லாம் போகாமலணையிட்டு மறித்து வாங்கி, அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாக வருகிச் சாய்க்கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராந்தகனைப் போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணை வழிகாட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனர் வேதியரைப்பார்த்து உத்தரங்கேட்க அந்தணர் சொல் லுகின்றார்.

இராகம் சாவேரி ரூபகதாளம்.

கட்டகடவுவினையும்வெட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் கட்

கெட்டமதியைவிட்டுகேளடாபண்ணையாளடா கட்

கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டநிழல்பசுமைகொண்டு கட்

விருத்தம்.

கதிரொருமுழமேநீளுங் கட்டுமுக்கலமேகாணும்
துதிபெறுநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனுயிருந்துதில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றுரே.

வசனம்.

நந்தனருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்ன செய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனரைப்பார்த் துப் புலம்புவார்.

இராகம் தனசரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனுய்ப்போனதென்ன நந்தா பித்த

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திசொல்லித்துப்படித்தும் பித்த

சரணங்கள்.

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதவில்லாமலே பண்ணியபோரரோ

பத்தியென்றபே　　　　சிட்டதாரோ
சித்தமுமிப்படியே　　　　கிலேயிட்டதாரோ　　பித்த

எத்திசையும்புகழ்　　　　பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம்　　　　விளப்பத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால　　　　மறிந்தும்
சுத்தனென்றுபேரிட்டு　　　　காணுனக்கிருந்தும்　　பித்த

வசனம்.

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனர் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்நிதியினோகித்தலைவணங்கி
நத்தியென்றநடமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரதெரிசித்தாலல்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமறைசொரியுமபெரியகோவே.

இராகம் செங்கலா ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுள்ளுக்குவல்லேவல்லே ஐயே அடிமை
பித்தந்தெளிய

சரணங்கள்.

பாம்புப்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிபார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததுண்டு
பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்னம்
பாதியிருக்குபறையாநீயும்போய்ப் பாரென்றுத்தாருந்தாரும்
பித்தந்தெளிய

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும்பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந்தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்புகல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைகட்டியிழுக்குதுஅங்கேசென்றால்போதுங்கண்டால்தீரும்
பித்தந்தெளிய

ஊரைச்சொன்னாலும்பாவந்தொலையுமூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார்வெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு

சாருகரைதிரைதீருமருந்துச் சாதிலையப்பாராது- இன்னக்
கோரதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்திருமையா அடிமை பித்

இராகம் செஞ்சுருட்டி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணுக்கி கெடுப்பேனோ சிதம்பரம்

பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே சிதம்பரம்

ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமிங்கே சிதம்பரம்

வசனம்.

இப்படி நந்தனர் சொல்லவேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்து சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

காற்பதுவேலிபூமி கடவுகட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா.

வசனம்.

என்று வேதியர் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனர் வந்து பத்திபுரியும் பன்னிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவார்.

இராகம் மாஞ்சை ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசை நேச ராகுந் தோழரே கேளுங்கள்
பேசுந் தெய்வங்க ளுண்டோ யீசனல்லால் நமக்கு ஆசை

ஆயன் மாயன் அன்றடிமுடி காணுத
நேயனழ லுருவாய் நின்றநின்மல னல்லால் ஆசை

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப் பொருள்களாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருக்குமீசனல்லால் ஆசை

அருவா யுருவா யண்டபகி ரண்ட மெங்கும்
பரமாய்நின்ற தெந்தப் பராபரத்தை யல்லால் ஆசை

வசனம்.

என்று நந்தனர் சொல்லிப்பின்னும் ஆநந்தக் கூத்தாடுவார்,

இராகம் தங்கியாசி திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஆனந்தகந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி.

வானுந்துதிதேவர் முனிவர்ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதேப்போதோவென்று ஆனந்

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னுகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்கனிக்கவென்முன் னுடுவரென்றேசாத்தி ஆனந்

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசம்
கண்முன்வராதே அஞ்சமே
தவநிலையையுணர்ந்த சனமார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினோன் தலைக்கானுமேவாவெனென்று ஆனந்

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளற்றிருப்பேனென்றும் ஆனந்

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்களேயும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவனோ தோதகம்

அநுபல்லவி.

காதகராம்மனக் கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை ஏது

சரணங்கள்.

நான்உனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
கலமாய்த்தந்த திண்டு

ீதான்றலேநீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகசித்தம் பத்தியாய் உய்கிறேன் ஏது

காசளவு நன்மை-செய்தோரையொரு
காலும்மறவாத் தன்மை

தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல் நான்செய்தொண்டு ஏது

ஏழைநான் நானே-சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே

மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளெங்கே
ஊழியனுக்கும்உழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே ஏது

நந்தனார் ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்தன்
கணக்கில்லாத்தனது பண்ணையாள்வசத்திற்
கைப்பிடியாகவேதந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற் படியெலாஞ்செய்வான்
பின்விடான் அழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினர்நந்தன்
ஏர்த்தொழில் மிகப்புரிந்தனனே

இராகம் சஹானா ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியாகஆண்டைசொற்படிசெய்தானந்தன்பலருடன்கூடிமிகக்

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங்களித்து கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி பத்தி

சரணங்கள்.

நீருள்ளஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை
சித்தமுமேர்கொண்டு பழுது-அறச்
சுத்தமதாகவே யுழுது
காலைப் பொழுது பத்தி

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி பத்தி

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியவனவன்தம்பி பெரியன்-சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன் பத்தி

சீரகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தபணைக்கந்தை நட்டு-கம்பு
சேரத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு பத்தி

வசனம்

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக்கொண்டிருந்த நந்தனார் இனிமேல் சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேரில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர்பால் சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்ச்சடலம் புழுக்கூடொன்பதுவாசற் றேற்றமையைப் போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாம னன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந்தொடியழகி சிவகாமிமாதுபங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிகுந் திருக்குதையே அம்பலத்தைக்கண்டு களித்திறைஞ்சுவேனே.

இராகம் சாவேரி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்
போலவேயில்லை தயவில்லையேழையிடத்திருந்தருள்செய்திடும்

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதில்லைப்பதிவந்து

பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்கனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதவற்றவர்விடையத்தினிலுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினில்நடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவரும்ராகாதியிற்சரணடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (பொ)

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும்நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசுமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்கும்பிடலாதென்னபலனோகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளிதுடிக்கிறாய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுக்கொல்லையில்மாடுவந்துதொடராதேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்.

இப்படி சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனார், பின்வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்
வட்டிக்குப்போட்டியான
இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனாலுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதுவிளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சக்குழம்புகொண்டால்தேகம்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-அரகரவென்றால்பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால்பாவமா மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனமூட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்

நந்தனர்-எனக்குஊதியஞானமாரியேமதி யென்று
வேதியர்-உனக்குகாதியபறையர்சேரியேகெதி யென்றார்
நந்தனர்-கர்த்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனர்-மறையோருக்கெப்போதும்வாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனர்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனர்-கடுமையாய்வந்தூகவலைப்படுத்துவதே னென்றார்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்து அவலப்படுத்துவதே னென்றார்
நந்தனர்-தில்லையோடுஎன்னைச்சேரேனே வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனே வென்றார்
நந்தனர்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனர்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லப்போகாதே யென்றார்
நந்தனர்-ஆணையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டுப்புலையரே யென்றார்
நந்தனர்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே னென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனர்-நில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனர்-சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்து அலப்பாதே யென்றார்
நந்தனர்-நெஞ்சினைல்கெஞ்சமுருகாதே வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினைல்பஞ்சம்வருகாதோ வென்றார்
நந்தனர்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது மென்றார்
நந்தனர்-சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்றார்
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா யென்றார்
நந்தனர்-அன்னீதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்றார்
நந்தனர்-எங்கள்சாதிக்குயென்னவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனர்-உற்றதுஓது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றார்
நந்தனர்-பறையனாய்ப்பிறந்தேன் தலையெழுத்திது வென்றார்

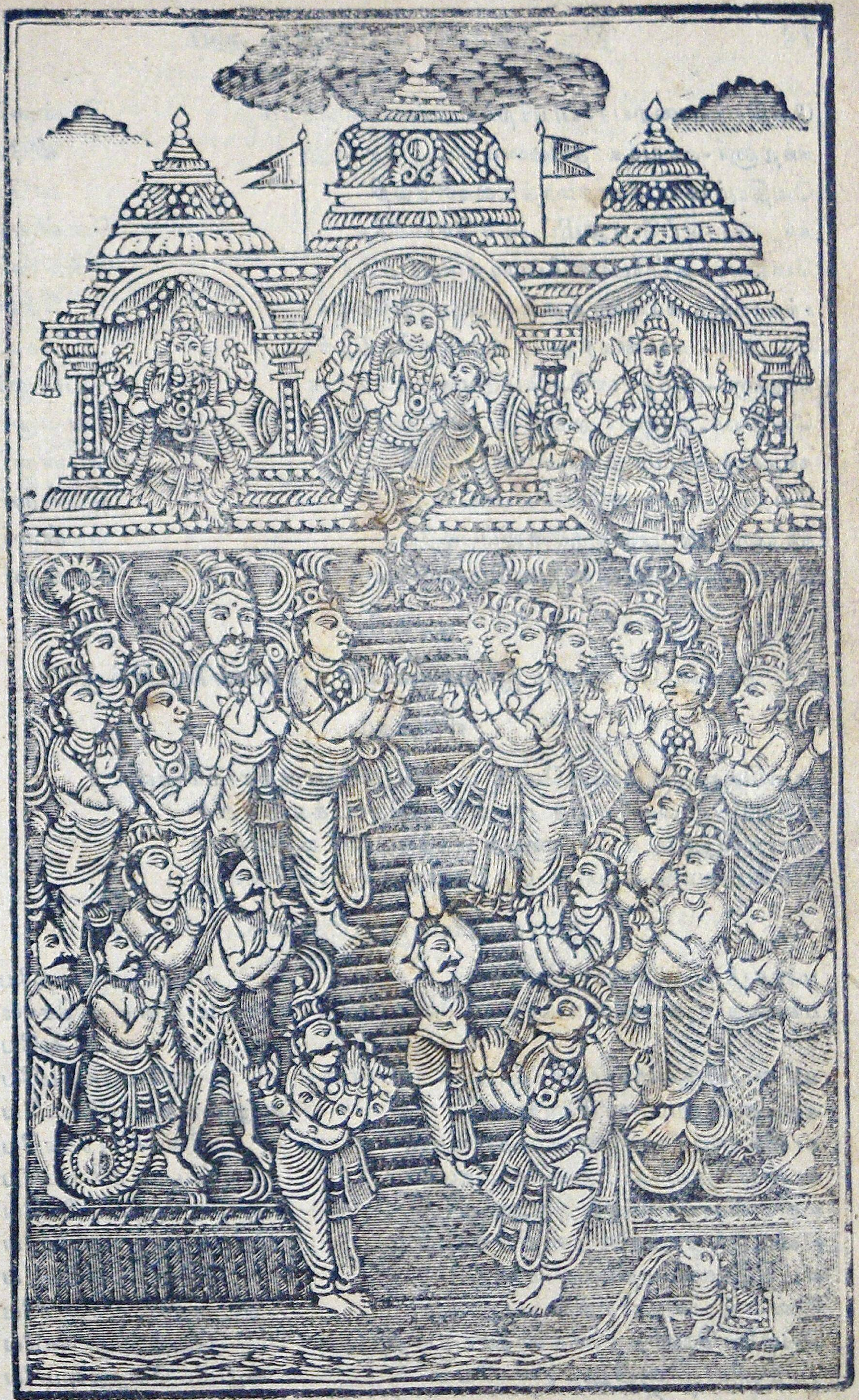

வேதியர்-பறையராய்ப்பிறந்ததுங்கள்வருத்தமது	வென்றார்
நந்தனர்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு	வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்தில்கல்லெறி	யாரே
நந்தனர்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே	னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே	னென்றார்
நந்தனர்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த	தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த	தேன்
நந்தனர்-பழுதானசென்மம்படைத்தேனே	யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடிக்காதே	வென்றார்
நந்தனர்-காப்பதுன்பாரங்கட்டுவிடு	மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியைகட்டுவிடு	மென்றார்
நந்தனர்-அப்பன்கருணையிப்படியோ	வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவுமொப்பிலே	னென்றார்

வசனம்.

நந்தனார்மெத்தவும் ஐயரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்.

அல்லெனுங்குழலாள்மோக மாண்டதுவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினுமடங்கொணாதச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந்
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள்	வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணாகப்பண்ணமலொருதரம்	போய்வாவென்றுசொல் (லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான்	காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதான்	காலுக்குக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுமக்	கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல்	காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெளுப்பாட	வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியில்வேறே	யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா	னெளியேனானையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையனுகாம	லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளித்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும்	வெறியேனானையே
மேதினியினிளையினுங்கடையேன்	வழிவிடவேணுமையே
நானந்தவங்களொன்றுங்காண	தடியேனானையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டிராயகிலமனைத்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனார்குணத்தன்மையெய்திடுநந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாலிவன்வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனாருடைய சிவ பத்திபரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்.

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்த்தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோகாடாதேபோடா
கண்டுக்குக்கலியாணம்ளைளைகரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோபறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடாயிங்கேகூழைக்கும்பிடலாகாதோ
கங்கையிலாடுவையோவங்கேகாணிக்கைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்துயுரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைகானைத்தெரியும்வாராதேபோடா.

வசனம்.

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போகவேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடடாநந்தனேதில்லைக்-கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைகளனைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது அட

சரணங்கள்.

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ	னுனக்கிடத்தி
லென்ன அலுவ	லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதினுமூவா	யிரவரிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக்	கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த	வரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த	பெரு
மானுக்கியனுந்திரு மஞ்சனோற்சவந்	திரு
வாதிரைப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படி	யிரு அட

வேள்விகளொருபுறமும்வேதியர்க	ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத்	தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாத்திவ்யத்தலம்போய்	வருவதற்குந்
தடையில்லையெனப்	பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாங்கனவாகமுடிய	வரும
சாதியிழிவையோசித்தாலேதெரிய	வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன்பாவாயற்று	யெவரும்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்கென்பதுபோல்	வரும் அட

அல்லும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திடுந்	தெய்வ
மானவம்பல	வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டாமென்	றுரைத்திடுவேன்
சொல்லைமறந்துநீ	வீணன்
தில்லுந்திரியாவரப் பேச்சேதுக்கடா	பிடித்
திருக்குமெனதுபிடி திரும்பாதடா	பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா	தகடி
பஞ்சைநீயாயசமர்த்துப்பார்ப்பேனெடடா	தடி

வசனம்.

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனை மடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணாமலிருக்கேனென்று கடுத்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவள
வேணுஞ்சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி இனி

சரணங்கள்.

பலகாலமும்பழமும்பாலூட்டினாலும் பாம்பு
பழகாததற்குவெரப்பாய்ப்பகரலாகுமே வேம்பு
தலம்விட்டப்புறமபோநீதான்செய்யாதட வீம்பு
தறையிற்கறந்தபாலுந்தாவுமோமுலைக் காம்பு இனி

திடையிலிருக்குமிந்தஇடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களல்லாமலிதோஇருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மகாநல்லவனுகுக் தெரி
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி இனி

வசனம்.

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனர் மிகுந்த தாழ்மை யோடு மேழ்மையோடுஞ் சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திரு ட்டுவேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லு கின்றார்,

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்-நந்தா அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி.

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநீர் மூடா
முன்னும்பின்னும்மறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதவளைபோல்வாயாடாதே யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சேர்ப்படுத்திடப் போடா திருட்

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனுகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாரு-இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர் ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டக்குமே ரேட்டி
தக்கவுன்றன்திறமதுமிகக் காட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்து முடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் திருட்டு

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி

சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகையிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சி நரியோடமாட்டாதே

விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே திருட்டு

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயும்சடமுதலோ ரட்டி-வாராமற்செய்து
சொன்னாலனுப்புவேனோ மட்டி

காயமுள்ளபோதேநீ தானட
கர்த்தன்றன்னைக்காணப்போவா னட
ஏய்த்துவிட்டுப்போகப்போரா யட
யேய்த்தவாதிரைக்கனுப்பேனே கட

ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உனைவிடேன் திருட்டு

வசனம்.

இதுவும், வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி விருத்தம்.

வானிருந்தவிடத்தேடிக்காணமல்மாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைச்சிந்திப்பார்புத்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும்புலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றாலுமுண்டோமுத்தித்
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடத்தேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கேபத்தி

யென்னலாமா, நத்திமுத்திதேடலாமா, சுத்தமானபெரியோர்களிட
த்தே சத்தம்போடலாமா, இங்கே சித்தம் நாடலாமா, வியர்த்தமான
இந்தசென்ம மெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, அங்கே புத்தி செல்ல
லாமா, அடடா, இதுவெல்லாம் விட்டுவிடடா, காத்தைப்பிடுங்கி நட
டா, என்தொழிலைத்தொடடா, தோல்கட்டியதடியைமடடா, யாரு
ந்திருடாமல் பார்த்திருடா, களத்தில்படுடா, காவல்கொடுடா, புல்ல
றுடா, முரடா, வழிதெரியாக்குருடா, நான்சொல்வது நேரடா, இத
டா, உன்செய்கையென்று கல்லாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயால்
திட்டி தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நின்றான்,
அவர் நாள்போருதே யென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார், வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னை யடிக்கலாம் நா
னும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச்
சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை-அடித்ததுபோதுமையே

அநுபல்லவி.

அடித்தாலுமுங்கள்கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யுமென்னுடன் வாதோ
படித்ததெல்லாமென்மனதிற் படாதோ
பாவியெனக்குமினிமேற்றெரி யாதோ அடித்

நல்லவரேயுங்கள்மனதுப்பிர காரம்
நடக்காமலிருந்ததுமப சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோவெனக்குப சாரம்
சுகிர்தசாலியுங்களாலேயிந் நேரம் அடித்

வசனம்.

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்.

மோகனராகம்-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

இலவுகாத்தகிள்ளை யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே
பறையன்சொல்லுபமு தாச்சே-நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொல்லப்பல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் றுச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டதைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கேனென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையாரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன் தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலுங்காணநிர்ந்ததுமேதோ வறியாமலேபேசனேன்
ஆசைகொண்டேன் திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந்தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனில்பேர்சொல்லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடுமிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம்நான்தொடலாமோசாதியில் சின்னவனானன்றே
இன்னமும்சிதம்பரம்போவேனென்று யிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போதுமையேயுங்கள் தய விருந்தாலதுபோதும்

இஃது-ஐஞ்சீரடியான்வந்த

விருத்தம்.

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியன்சினத்தால்
காருளடர்ந்திடுஞ்சோலையினின்றவன்கருத்தை
ஏருலாவியபரமனற்றாண்மலரிருக்கி
தீரனாகியநந்தனுமிப்படிசெய்தான்.

வசனம்.

நந்தனார் தங்களையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒரு சோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத் தில்லை வெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்துடனே சேரியில் வராமல் தன்னுடைய துயரங்களை யெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகை கொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படி சொல்ல வெந்து மனம்வெருவி வினையோவென்று
சாதியிலேபாவமது நீயென்றேபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றா யெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த் தோய்ந்திருக்கும் ஆதிகுருவலவோ நீபார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே.

இராகம் சௌராஷ்டிரம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அநுபல்லவி.

அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைதமரப்பேனோ
சற்றேயாகிலுங்காண்பேனோ நந்தியேயென்செய்வேன் ஐயா

விருத்தம்.

நாறில்லாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி
நூறுபட்டணத்திற்கீழ்க்குலமாகியித்துன்பம்
நீறுபட்டிடுமல்லவோ தில்லையினின்றால்
பேறுபெற்றிடுவேனதற்கும்மொருபிசகோ.

இராகம் எதுகுலகாம்போதி திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி யுய்யும்படிக்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையோ
பாவியெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்கரிக
கல்லாச்சமையலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாவுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீ யென்னுயிப்பொருளும்நீ
யுன்சந்நிதிவரச்செய்வாயே.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறைபுமோவதனால்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படிமிசைவீழ்ந்தாணுடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம் லாவணி யமுனாகல்யாணி.

பல்லவி.

செய்யுமுபாயமறியேன்
ஆகரசிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன் [யோ
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொரு நல்லசேதிசொல்லக்காணேனே
பாவிபுலையனாய்ப்பிறப்பேனோயிந்த பாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலாவுன்னடிக்கமலங்காணேனேயோ செ

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாகயிந்தப் பாடுபடுவேனோ
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத்தேடும்வகைகாணேனையோ செ

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடுகவேணுமென்றார்
காப்பதாருகளைப்பிடுங்குவதாரென்று கடுத்தபேச்சுக்கடியேன் செ

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென் னாவதைப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற்பறையன் பழிவீண்போகாதுசொ
[ன்னேன் செ

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணாவிடிலென் தேகந்தரியாது
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்னசபைக்குவருவே
[னோநான் செ

விருத்தம்.

கடுகவருந்தியும்பணிகலினாகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபிறைபுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகினிற்றொருவேங்கைக்
கொடியன்மந்ததினாலென்ன தில்லையிற்குறையோ.

விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியுமதிலும்
கோவிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தையேதுக்குப்படைத்தே
னாவிதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலனே.

ஆதிநாண்முதற்றவம்பெறுமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியெந்நேரமும்பணிந்திடுநந்தன்
ஏதந்தீரவேகனவிலுமீசனும்வந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைத் தலத்தைக் காணாத சென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகி வாடும் வேளையில் கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்தேவன் வந்து சொல்லுவார்.

எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரே நந்தனார் கனவினில்கண்டாரே.

அநுபல்லவி.

மனதிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக் கண்ணினாற்காணாமல் கன

சரணங்கள்.

நீநடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன் னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி லுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதன்வந்துரைக்க கன

கங்குல்பகலாய்க் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுது அதனா
லிங்கேவந்தேனென்று யீசனும்புகல கன

விருத்தம்.

அறிவுமிகுந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர் சொல்லியாற்று நாளில், கறைமருவுமிடறழகன்றன தடிமைவெறிய கலக்கனவில் வந்து, குறையறவேகழனிகளை நடச்சொன்னோ முனக்கு விடைகொடுக்கேனென்ற, மறையோனுமவர்க்குரைத்து நீ விரைந்துவாவென்றுமன்றுட்சென்றார்.

நந்தனார் கனவில் நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்.

நம்முடைய நந்தனாரே உன்னிட கழனிகளை நமது பூதகணங்களாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக் காட்டினால் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்று சொல்லித் தானம்பலத்தே சென்றார்.

நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல்.

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமற் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குது அதைக் கட்டுகட்டவேதோணுமாம்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநந்தன் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடங் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுகள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவானெப்புவானே.

வேதியர் சொல்லுதல்.

பலவித-இராகம-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தமதி வந்ததென்ன தந்ததாரு

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
விந்தையாய்நினைந்தனறு அந்தவேளைபுந்தியில்லை நந்

சரணங்கள் தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
இல்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிசமாச்சுதா

சித்தமுந்தெளிந்துதா உற்றதுவுணர்ந்துதா
பத்தியுந்துலைந்துதா கத்தலும்பறந்துதா
சட்டம் சட்டம் நல்லது நல்லது மெத்த மெத்த சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி.

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகநீ மெய்ப்படிநடப்பையா

கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா

தெய்வமென்பதுகுற்றம் தெளிந்துபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழந்தாலேதுன்பம்
சாண்வயிற்றுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ பலே பலே சபாசு கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்.

சூதாடிதோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம்அதிலென்ன வீரியம் தள்ளு தள்ளு

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றுப்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்வெற்றியென்றுப்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாம்முழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவூரடா

மாஞ்சை.

கஞ்சிகூழுகுடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டிப்பாக்குதின்று அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணாது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமல்லவேமனங்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆபி.

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினுலுந்தாங்குந் துருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாருறையே இந்தவூருக்குளிதுகல்லவிரையே

அசாவேரி.

மூலைக்கால்விளைந்ததாலுல் சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குங்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி.

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடுங்கிநம
தேரையையுழுகச்சொல்லி வீரியைநடுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்பேர்த்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டிருக்கப்பார்த்தையா

புன்னுகவராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப் பொல்லாமுனதுசுக
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை இல்லை
கட்டியடிக்கட்டளையில் விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே நட்டதுபலித்துதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம் நந்தா

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கவாருமென்று நந்தனுர் கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்.

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியன்களிப்புறநந்தன்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பாவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே.

வசனம்.

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு இராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பறுக்கும் வயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந் தோன்ருதவராகி யுலகவாசனையற்று நின்ருர்.

வசனம்.

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்

கடுக்கா.

நந்தனனந்தபரிதமானார் நந்தனாரும்ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தாங்கத்தில் நந்தனா

நீசச்சாதியென்றுயேசிப்பேசுமிந்த
தோஷிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமற்றுந்தில்லைவாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திக்குதாசனென்றுவரும் நந்தனா

வாருவாருமிதைப்பாருஞ்சிவ
னாரேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதுதுணையாருமில்லையென்
றாரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல நந்தனா

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிபருபத்தனென்றுசொலும் நந்தனா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம் பண்ணினேனென்று மிகவும் குழைந்துசொல்லுவார்.

இராகம் பியாகடை அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அநுபல்லவி.

வித்தையைக்குறியாமல் விழலனைறியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும் நந்

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசியுந்தன்
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதேதான்வந்துய ரேனும் நங்

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்ததிந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து அறுவடைக்கும்
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றல்தனக்குநிகராவாரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துகிருபை தரும் நங்

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காரும்விதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்திரோ யுமக்கு
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்துசெய் தாரோ
துண்டத்தனத்தாலென்றெண்டுக்கும்மைக் கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் கண்டேன்
தொண்டனேனுமக்குத்தோதங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுரப்படத்துணி வுண்டேன்

வசனம்.

என்று வேதியர் நந்தனரைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றாளைத்ததியதுபெறவேநோக்கி
குறையறும்நந்தனரைக்குலமதுகிழென்றெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்போலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன்சித்தத்தில்நினையாதே - சிவ
பத்தனென்றறியாமல்பதறிவார்த்தைகள்சொன்னபாவந்துலையாதே

புலேயர்கள்பரகதிதேடும்படியவர்புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னே
கலிதீரக்கண்ணுரக்கண்டபேர்களெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ

உருவமனதறியவொருவனுலகாபதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சுதெய்வமுமிரங்காதோ

சாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாதுசந்தேகப்படலானேன் - இப்
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்றுயனுப்பிவிடலானேன் [பேர்

வசனம்.

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்தவரலாற்றைக் கேட்க, நாளைப்போவார் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணைசெய்வாரென் றூர். அதற்கு வேதியர் சொல்லுகின்றூர்.

இராகம்-யமுனகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரெந்தாய் நந்தா

சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ நந்தா

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீசசாதியென்றறிந்தும் நந்தா

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லேயென்றுதெளிந்துன் நந்தா

வசனம்.

வேதியர் தான்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்வீ ரென்றுசொல்ல, நந்தனர் மறுவுத்தரங் கூறுகின்றூர்.

இராகம்-தெண்டகம்-எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி.

வேதியர்-ஏழைபார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இளமறியாதவன்முன்புதிக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ

நந்தனர்-பொய்யராகிவித்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே

வேதியர்-புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது

நந்தனர்-கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங்கடையேன்கீர்த்திசெய்விப்பீரோ

வசனம்.

பாமபக்தனுகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல் வந்தபடியினுலே என்பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி விருத்தம்.

அவப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்கனிய
வறிவினுன்னித்
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தாரன்றே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்தாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனுன் பித்தன் நந்தா

பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோரனைவரு முத்தன் நந்தா

படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவனற் றிதம்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம்-அது
ஏற்காமற்போச்சுதுயென்பிடி வாதம் நந்தா

தெவிட்டாதசோகம பானி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுத்தேனானுநீயோத்தும ஞானி நந்தா

பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய்-உள்ளே
பார்த்துணர்த்துப்பரமானந்தங் கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைக்கண்ணாலீ கண்டாய் நந்தா

வசனம்.

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது, நந்தனார் மனம் நொந்து கைகால் நடுங்கி ஐயரைச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங் கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக் கடிமைவேலை செய்யுமென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாசொல்லு வேனே-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி.

மெய்யாகவேவந்தமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர்தம்மையோதாழ் வார்கள் ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள்	பூட்டினும்	
வீறுமதன்குணம்மாறுதென்	நாட்டினும்	
ஆப்புத்திக்காரனென்னாலேயாவ	துண்டோ	
ஐயனருளையல்லாமலும்	வேறுண்டோ	ஐயா
மேவுங்கீரைத்தண்டுமேருவைத்	தாங்குமா	
வீசங்கதிர்முன்மின்னும்பூச்சி	யோங்குமா	
ஆவதழிவதெல்லாமையன்	றன்னாலே	
ஆச்சுதென்றாலென்னவாச்சுது	யென்னாலே	ஐயா
முன்னமேசெய்தவினையின்வ	சத்தாலே	
மூடப்புலையனாய்மேவி	யதனாலே	
இன்னல்படுவதுடனின்னமும்	ஏண்டா	
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றெனைக்கெடுக்க	வேண்டாம்	ஐயா

வசனம்.

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையுமிப்படிப் புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகலியாணி.

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான்	சின்
அன்னைதந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாளவேணும்	சின்
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த	சின்
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும்	சின்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குத்தான்தெரியும்	அவர்மகிமை
அம்பலநாடக	மாடியபெருமை

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்மாந்தர்கள் காண்பதுந்தொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை ஆருக்

சரணங்கள்.

தேவர்கள்பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர்உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட யிருந்தாள் ஆருக்

காதில்குழையது விழுந்தது காட்டார்
கண்டிடும்அன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக் கூட்டார் ஆருக்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றும் பிரதாபம்
பணிந்திடும்பேர்க்கில்லைபுண்ணிய பாவம்
சிவகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகரமாகிய ரூபம் ஆருக்

இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனாம்

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்வீடுகள்மாடுகளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன்பெரியவனாவானோ ஆரு

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழ்பணைமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை பொல்லாது ஆரு

பாணன்மதங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணன்தினந்தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்றுதாவாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன் ஆரு

வசனம்.

சிவபக்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தி யில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீ குளம்வெட்டினதும், ஒருராத்திரி காலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடராஜமூர்த்தியே வந்து நடவுநட்டதும் பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணிய புருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லை, நீ இதுவரையி லெனது வார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆகையால் எனக்கு நீ குருவாகின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தா நீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற

அநுபல்லவி.

நொந்தானன்கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன் நந்தா

சரணங்கள்.

மந்தாரப்பூவெடுத்தானார்மலரடிசாத்திவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே நந்தா

வைத்தார்கருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றுநீகீர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடன்வந்தூழியஞ்செய்ய நந்தா

பெற்றாய்நீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனேமுடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பிக்கைசொன்னேனற்கதிபெறவே நந்தா

கலி-விருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும்
ஆதனுதியுன்னடியவர்க்கடுஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிக்தேனென்றநந்தனைப்பரவி
ஏதக்கீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமை யால், சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒரு மூலையை நோக்கி நந்தனார் சொல்லுகின்றாப்போல் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தகடினம்-உனக்கடிமை-ஐயேமெத்தகடினம்

அநுபல்லவி.

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
நையாதமனிதர்க்குவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும் ஐயே

சரணங்கள்.

வாசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திட மாசறக்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமேஅது இ

மானுபிமானம்விட்டுத்-தானாகிநின்றவர்க்குச்
சேனாதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே-அங்கே

சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கபொம்மைப்போலே
நில்லுமே-நாதஞ்செல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதும்வெல்லுமே
[இந்த

அட்டாங்கப்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாது முட்டியது
பாயுமே-முனைதேயுமே-அதுவேயுமே-உள்ளேதோயுமே-வேத இ

மந்திரத்திலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை-அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அதுதானமே-மவுனமே-பேசாமோனமே அந்த இந்த

முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார்-இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல [வோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனற்றுப்போவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லக்ஷேத்திரம்-சற்பாத்திரம் - ஞானநேத்திரங்கொண்டு (ஐயே)

கலிவிருத்தம்.

வானமேவியவும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயும்வேதியரேயுமக்கடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவராறுதலினைந்தார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனர் சொல்ல வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞானமடைந்து நந்தனரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா சிதம்

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல் சிதம்

சரணங்கள்.

எத்திசையினுமுமக்கிணைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுதலென்றுபழகியபெரியவர் சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது சத்தியமல்லவோ சிதம்

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியிலிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமே	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனோவையரே	அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனாருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அடியவர்கள் மனமிடியப் பேசினதுண்டபராத மனந்தங்கோடி, படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத் தொடைநடுங்கி நீர்வடித்து சிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து, படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேனென்பதறுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடும்முள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன் றுமில்லைசைவச்
சேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன்றில்லையென்றார்.

இராகம் சௌராஷ்டிரம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமும்நந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் எந்த

பந்தந்தீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்ததோவரந்தந்ததோசிவனென்று எந்த

வசனம்.

விட்டுதோ இந்தவீட்டுக் கவலைகள் பட்டுதோ பவசாகரச் சேறழித்திட்டுதோ முத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோவென்று ஏங்கித் தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபத்தி பண்ணிக்கொண்டு ஆனந்த மடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனார் ஆதனூரை விட்டுச் சிதம்பரத்தைநோக்கி வருகின்றார்.

இராகம் லாவணி ஆதிதாளம்.

நந்தன் சிதம்பரம்வருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக்
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால்வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய்-எங்கும்பொங்கிச்சிவமயமாய் நந்த

அந்தக்கரணவிருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனல்கொண்டுதகித்தாரே-சஞ்சித விதையென்றுவெறுத்தாரே நந்த

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார் நந்த

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த
நாமரூபாதிப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார் நந்த

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேனாம்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலேயோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலேயோ நந்த

எப்போதுநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கிடுறையே
னிந்திரபதங்கிகரோ-திரும்பியும்-வந்தவர்காண்கிலரோ நந்த

நான்கருணைலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கற்றாலு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவாரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனோ-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனோ (நந்த)

அரகரசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயனே-யுன்னடிமை-மனது-னையேவுன்னடிமை (நந்த)

செழித்துவியனூலகெட்டிச்சிகரங்க
ளைக்குந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்படுமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணீ
ருதிர்ப்பாரானந்தலாகிரியால்
கொண்டானடிப்பாரே-குரவை-நன்றாய்ப்பிடிப்பாரே (நந்த)

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்றுதி
பாடுந்திருவடிபணிவேனோ
பரகதியடைவேனோ-பூமியில்-மறுபடிவருவேனோ (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தில் வரும்போது சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும்பறச்சாதிகானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள கொள்

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடியெவரும்நல்லநடனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு கொள்

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானம்செய்துக்கொண்டு கொள்

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனானென்றுறுதிகொண்டு கொள்

வசனம்.

நந்தனார், இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டி வரும்போது தில்லைக் கோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம் பண்ணுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரதரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

அநுபல்லவி

தாபங்கள்மூன்றுந்தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய கோபு

சரணங்கள்.

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளர்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் கோபு

அல்லும்பகலும்அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன்றினமுமகிழ்ந்திடும் கோபு

வசனம்.

நந்தனார், தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்கின்றதென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாவியகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன்துஜமாரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
ஓலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும் மா

அநுபல்லவி.

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழும்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன் மா

சரணங்கள்.

தஞ்சமென்றடைந்தே னிந்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ மா

அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாட கப்பயிலுமொளியேயின்சரணம் மா

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிந்து.

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோ விருந்த-செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே, ஆதனூர்தனி விருந்து-விடும்-அம்புபோலப் பாந்தயமின்றித், தில்லையருகில்வந்தார் மனந் - தேறிக்கொண்டார் குறை யாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணி யோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவானென்று நாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப் பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுதிர்க்கும பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லைமருங்கணைந்தார்

வசனம்.

இது பொழிப்புரை.

நாளைப்போவேனென்று சொல்லி அனேகநாள் கழியச் சபா நாதரைத் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று பேராசையை அடக்கக் கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழைமையுற்ற தம்முடைய ஊரில் நின்றும் புறப்பட்டு ஆண் வாளைமீனானது எழும்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

இராகம் கரகரப்பிரியை ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது நாடுது கூடுது கெண்
பரவசமாகுது பாவங்கள்போகுது கெண்
செனனமரணாதிகள் மோகமுந்தீர்ந்தது கெண்

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை - காதில்-கேட்குதென்றநாதைப் பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக் - கும்பிட்டேன் நமக்

கம்பிட்டதோ, மென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலேவந்து காத லுடன், கண்டார்களையறி - இருகண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, பணிந்தார்பரவசமாய் - நல்ல - பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார், இது தானே தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனர் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானு - பூதியைச் சொல்லு கின்றார்.

இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதிசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவலையையறுத்தார்
இருகையை தூக்கிக்குவித்தார் தன்காலைக்கோணிக் குதித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார்-தில்லைச்சிவனேயென்றிருந்தார்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுதானேதில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானேதில்லைத்தலம்

அநுபல்லவி.

அதுவோயிதுவோவென்றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைத்திடும் இது

சரணங்கள்.

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்தறிந்திலேன் இது

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைத்தாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன்-இதோபாரும்பாரும் ஆடிய

அநுபல்லவி.

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன்

சரணங்கள்.

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதம்பரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறிவேனே
மாத்திரப்பொழுதும்மை மறக்கவென்மனதுவாராதென்றுமருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன் சுவாமி அதிலென்னசுகம் அப்பலத்த
(னில் ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இந்துஸ்தான்-காபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இல்லையில்லையென்றுமறைமொழியும் தில்லை

அநுபல்லவி.

தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் தில்லை

சரணங்கள்,

கற்றோருங்கற்றோங்களங்கமறிந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலந்தன்னில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் தில்லை

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தன்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் தில்லை

துக்கடா-இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச்சிதம்பர க்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ

அநுபல்லவி.

மதுரம்பொழிந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பரகதிதருமிடம் இது

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையன்-கூத்தாடுஞ்சிதம்பரமோ.

அநுபல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடும்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் ஆடுஞ்

சரணங்கள்.

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
ஓரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே ஆடுஞ்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பனிமதிச்சடையினர்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று ஆடுஞ்

இராகம்-தன்னியாசி-திசரஜாதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்-உந்தன்
திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்

அநுபல்லவி.

திருவாய்திறந்துநவாயினிபிரவாவரந்தருவாயென்று திரு

சரணங்கள்.

கங்குகரையேதுபவக் கரைதாண்டவேவுனதுசிவ
கங்கைதனில்மூழ்கிப்பலக் கடலுங்குளப்படியாகவே திரு

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகில்நின்றுகூத்தாடினல்
கல்லாமனமுருகும் பரகதியுங்கைவசமாகுமே திரு

ஆலந்தனைக்கண்டோடிய வமரர்துயர்கெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனகசபாபதி திரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதுலைந்துபோச்சு
நல்லருணடனங்காட்டும் நாயனர்சிற்சபைக்குள்
சொல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனுலாகாதன்றே.

வசனம்.

இப்படித்தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப் பாராதவரே பாவி யென்பார்.

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே

வானிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம் [வே
காணகிடைக்காதப்பாயிந்தபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்டு

ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங்காணாததாற் சிவலோகங் காணேனென்பார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினார்பாதகமலத்தியானம்பண்ணினார்

பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்ததல்லோபாவிசெனனமறுத்ததல்லவோ

தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லித்
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினார்

பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனானந்தக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்.

இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணலேயம்பலத்தானே
நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானனைக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன்பாமரனல்லவோ

பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகிதமாயவரிடமேவல்

கொண்டழிக்குழைத்தாரே-அன்யாயமாய்
நாளையும் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்

தூசியும்போகாதே-காதலுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்றுபரமபதமடையுந்

தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
மமரையும் வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ்சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனகங்கார

மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திர மாகாதே

சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாச்சிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்

செனனாதிகள்விடுமோ-சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்றுவாண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்மரணபயமெய்திடு

நட்டசென்ம மாச்சே-மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டிமூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா

மொப்பாரில்லையடா-ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா

ஆலமிட றடக்கியம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனேயென்று

பாடிப்படி யாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபத்திபண்ணுதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்.

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன் கல்விகல்லாதவன் வெகுபொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே

அம்பலவாணனருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணும்விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானே-கட்டிப்பிடியானே-கையாலடியானே

வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலும்
மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளம்பெருகாது

ஆத்திமதியஞ் சடையழகனடியகூத்தைப்
பா த்துக்களிக்காதபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினைசலியாது-சிலம்பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதசரத்தைக்கண்டு
சிலமுடனேயுண்டுசெபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது-இன்பம்விலையாது-கன்மம்கலையாது

வசனம்.

நந்தனர், சிதம்பரம் பாராதகண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆநந்தக்களிப்பிலே-ஒரு பேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே காணாத

சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி காணாத

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடும் அம்பலநாதனைக் காணாத

ஊராருமறியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் காணாத

அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதெப்பத்தைக் காணாத

காசிகடவிருந்துகாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் காணாத

என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கித்தருவனென்றழைத்தாரைக் காணாத

சோற்றுத்துருத்திபிதைச்சுமந்ததினுலென்ன
ஆத்திவதியுஞ்சடையழகனமருங்கோயில் காணாத

கிலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனடியகூத்தைக் காணாத

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாதகலமிக்கவழிதேடிக் காணாத

வசனம்.

நந்தனார் பத்திபண்ணுதவன் முத்திபெறுவனென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

வேதம்படித்ததும்சாத்திரங்கேட்டதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்திருவடிக்காளானலன்றானந்தம்
உடனேதுலையும்பவபந்தஞ்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
சணுறகமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தர்களதிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவரே
சகத்தைப்பொய்யாத்தள்ளுவரே சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
அருந்தவமாமுனியாகிலும் நல்லராசைபொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்க்கன்றோபரபத்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோவாமுத்திசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புலத்தினராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார், இந்தத் தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப்போகுத லடாதெனப்பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலின்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு செல்லுதற்கரிய எல்லைவலஞ் செய்கின்றார்.

விருத்தம்.

அம்மையாந்தில்லைமாநகர்மருங்கிடையணைந்து
சும்மையிட்டிருவிழிகளில்நீரைச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார்சரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவர்பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிந்தபாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டாடிக்கின்றார்.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடிக்கின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி

அநுபல்லவி.

அண்டரண்டர்தொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் கொ

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து கொ

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுலியதிர்ந்துபணிமிகுந்து கொ

இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதுருக
அருமைச்சிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக கொ

இதுவுமது.

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடித்தாரே-நந்தனார் கோவிலைக்கண்டு தாவித்தாவி
கொண்டாடித்தாரே

அநுபல்லவி.

அண்டமகிழ்ச்சியாலே-அரனேயென்றுமென்மேலே கொ

சரணங்கள்.

பாண்டுரன்செய்ததே யோகம்-அதனாலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதவை போகம்-கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு யோகம்-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவதேயுற் சாகம் கொண்

வஞ்சமனதையொரு மித்து-நினைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பேரெ டுத்து-உலுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களைய டுத்து-உழலாமே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ டுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் கொண்

ஒருகாற்புறமதில் சொலிக்க-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போவார்தான் மிருக்க-ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்க கொண்

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதிமுன்வந்து தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிருத்த சபைதெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்-ஜ்வலிதப்பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ்-சிவாகாரமாய்செழித்து
வளர்ந்திடும், தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடுமல்லும்பகலுமவரவர்
[காடும் சபா

வசனம்.

நந்தனார், தெற்கு, கோபுரவாயினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா:ஓ-ஜெயஜெகதீசா.

அநுபல்லவி.

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்லின்றே னினிப்பிறவேன்காண்.

எனக்கினியாரிடு-கரும்போ-லினுக்குதுபார்வீடு
ஆசாபாசத்தைவேரறவெட்டியானந்தத்தின்முழுக்காட்டி

லவக்குமிதுயாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருக்குளிணையேது
சரணுக்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபராக்கு

உமையடைந்தேன்ஜெனனுதிகளான்மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன்.

சரணங்கள்.

தென்றிசைக்கோன் வந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள்பேயோட்டம்

ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
காணும்நமனுந்திண்டாட்டம்ஒருநம்பிக்கைதாரும்

நானுனக்கருள் புரிந்தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும்

அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில்வாடாவென்றுசேரும்-ஓ ஜெய

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்களித்தேன்

சாதியில்சின்னவனுனல்வீதியில் வந்தேனுகாதோ
பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்த்தால்பழைவினைபோகாதோ
நீதியில்லாதபெருந்தவத்தோர்வத்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடுவேன்காடுவேன் ஜெய

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகற்பிதமித்தஜெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவோகமென்கிறபாவனையால் நிவாரணம்பண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவார்பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணி
எண்ணியபடியேதவமுறுவார் எனதுனதென்றுமுறையிடுவார் [வார்
சமாதிபண்ணியகம்மாதிக்கிர்த்தியமறுபடாதபேதைகைவிடாதேயும்
சபாபதிவெகுகிருபாநிதியுள பிரதாபமறியேன்சுபாவம்பறையன்[நீர்

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்படதழலிடைவருத்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல்மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறைச்சியையருந்தியபுலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றேதந்திடுமம்பலத்தரசே.

இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாசியாடியபாதம் தத்தித்தெய்தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி தா
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி தா
சிந்தைமகிழ்ந்துகுவிந்திடவே யதிசுந்தராஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் தா
பாரளந்திடும்கோபாலகிருஷ்ணன்துதி பாடிப்பரவிப்பணியும்பாதம்

இராகம்-நீதிகௌளை-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தாண்டவதரிசனந்தாரும்-தாமதம்பண்ணவேண்டாம்-இதுசமயம்
தாண்டவதரிசனந்தாரும்.

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்
நம்பியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம் தாண்

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்கள்மீறி
யாரெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிகிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடும்உன்திருவடி
தாரிதகுகு ஜெம்தரிதகணத்தரிதிரிகுதிரிகுதீம்தீம்தககிடத்தகதோ
[மென்றாடிய தாண்

வசனம்.

நந்தனர் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லவாணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணவுன்சரணமடைந்தேனனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனனங்கணக்கெழுதத்துலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோகடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலேயாற்றும்முழுமுடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினேனுன்னையயனேமெய்யனே
பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே.

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வருணித்துச்சொல்லுவார்

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா-இருவர்கள்-காடும்வினோதா ஆடிய

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதா வயனுமாலுக்தினம்
தேடியுங்காணமற்றிரைமறைவாக
தித்தித்தித்தித்தித்தியென்று ஆடிய

சரணங்கள்.

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்களமனம்குவிந்திடச் சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந்தந்தோந்தந்தோந் தந்தோமெனநடனம் ஆடிய

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள் கூடவும்
வெகுகாதமெங்கினுமூடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந்தகுந்தருந்தகுமென்று ஆடிய

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள் செய்திடப்பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந்தாந்தாந்தரமென்று ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலேசெய்ததபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே தில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள் கடந்திடுமத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காககூடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியந்தமுமொன்றுமிராதசிராமபனேசரணம்
பொங்குமாதியந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாதகடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணைபோலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்.

வசனம்

நந்தனார் இப்படி அனேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம் பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா உந்தனருகில்நின்றுகொண் டாடவும்பாடவும் [நான்

அநுபல்லவி.

பரமகிருபாநிதியல்லவோயிந்தப் பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ உந் [தன் வருக
பரமானந்தத்தாண்டவம் பார்க்கவேநானங்கே

சரணங்கள்.

பூமியில்புலையனாகப்பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந் தேனே-பவ
சாகரத்தையுமிழந் தேனே

கரைகடந்தேனேசரணமடைந் தேனே—தில்லை
வரதாப்ரதாபமும் பாவமுந்தீரவே வருக

வசனம்.

இப்படி நந்தனர் தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்

சிந்து.

இதுதானேதில்லைப்பதி-என்று-எக்கலித்தாராடிக்கெக்கலித்தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாஞ்சைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுதினுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்

நந்தனர் தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்பலவேதியர்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதும்விளைகின்றயோகிமுனிக ளுட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினுமவெளியேபோகவேணு மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோசுவாமிதரிசனந் தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப் போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துசொலப் போமோ
இங்கேயாகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகெழும்பிப்போகு தையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவமுடன்
அரகரசிவனென்றுஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணம்வருமிடம்ஆகாவாகா தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபரவசமாகுது மெத்தப்
பயமாகுதே இங்கே ஆகாதாகா தையே
நீண்டாதேயிங்கே வேண்டாதேசும்மா யிறையாதேயிங்கே தரியாதே

என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளே போகாதே வாலாகாதே
பென்பார் ஆகாதாகா தையே

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நாளைப்பறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்றெரிசனமாதரவாய்ப்
பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசிரலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்றார்துயர்நீங்கிநின்றார்
ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத்திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தபயில்வேள்வியெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்கணெருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சியணைந்திலர்நின்றார்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அத னெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக் கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகை யும் மிகுந்த பிராமணர்களின் கூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங் கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளே போவ தற்குப்பயந்து நின்றார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிறைவயுங்கடந்தூர்சூழெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடோறுங்குலவும்மவேதிகைக
ளொண்டியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண் டிருந்த திருநாளைப்போ வார் தாம் உள்ளே யடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக் கடந்து ஊரைச் சுற்றியிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லைமூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார் வேதநிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால், அதை நினைந்து தன் குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகா தென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமி உன்னைப்பாராத சென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாழப்புரண்டழுவார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சடலம்வந்தவாறேதென்றறிகிலேன்
நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல் இந்தச்

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறாமல் இந்தச்

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துபணிந்துகொள்ளாமல் இந்தச்

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் இந்தச்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறாமல் இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்ட-தில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
செனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரவே

தகணகசெம்தரிகம்தரி தொங்தோம்தரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணுகிடதகததிகணத் தோமென்றாடியதில்லைக் கனக

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலுமிந்த விஷயானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைக்கேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்தில்விழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து கனக

இராகம்-தந்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம் ஒருநாள் கண்டால் கலிதீரும்

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனி கைதொழுதேத்திய
தினகரகோடி தேசோன்மயமாகிய கனக

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனை மறுவடி வாக்கும்
செனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலேகூடிய யார்க்கும் கனக
சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிகொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும்
தருமநெறியுந்தவமுந்துள நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்றுதாண்டவ மாடும் கனக
பற்பலயோசனைசெய்வதுக் தொல்லை
பரகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவேதானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் பணியுந் தில்லை கனக

இராகம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கட்டைக்கடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதிடனங்
கண்டுகளிக்கவந்த நந்தனர்

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் கட்டை

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேன் கட்டை

வசனம்

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமோ-பாவி
மனக்குரங்குமிருப்பிடங்காணும லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனம்பண்ணுமற் போச்சுதே
பறையனென்றஜென்மம் போகுமோ-பாழ்
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்
நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்ததெல்லாமழிந்து தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டார்க்கு மறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற தில்லை தெ

அநுபல்லவி.

இரவுபகலிடைவிடாதே-கரசரண பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவரும் சுத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ் சுற்றி தெ

சொர்ப்பனமென் றிவ்வுலகம்தோன் றிவரும் தேகம்
சொன்னதுநீயென் றபடியாகும் போதம்
அற்புதமிர் தங்கமொடுதாளவகை நீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் தெரி

அல்லும்பகலேயாநவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகரவென் றமிர்தபானமதைப் போட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக் கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி தெரி

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக்கொன்னைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியம்பிகைத்தரப் போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுயர் வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும்நடராஜ மூர்த்தி தெரி

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோவென்று விசனப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ - எந்தன்கலிதீர
எப்போவருவாரோ

அநுபல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவன் எப்போ

சரணங்கள்.

கற்பருவம்வந்து காதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள எப்போ

அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் எப்போ

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் எப்போ

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்,

வருவாரோ-அருள்புரிவாரோ-எந்தன்
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கரவம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ

வசனம்.

நந்தனூர், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவடியேன்

அநுபல்லவி

பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரனென்று வாராம

சரணங்கள்.

கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம

கலக்கமறவேயவர்காலைக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையில்நின்றுகூப்பிடும்வேளையில் வாராம

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதெரிசனம்பண்ணியும் வாராம

வசனம்.

நந்தனூர், இதுவரையில் வாராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத்தள்ளுவோமென்று நிச்சயம்பண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் இன்

இன்னம்வரக்காணிலேன்தில்லைப் பொன்னம்பலவாணன்பணியும்
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரே இன்

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று இன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்க கோலமுடன்நடனங்
கண்டேன்குறைகள் தீர்ந்ததென்றுசொல்லவுந்தான் இன்

வசனம்

நந்தனூர், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்துபுரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டுயாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாயோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமூனமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-நாடங்களித்திடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ-எந்தன்-வாணாளுருகுதுவிணனையே
அடடாயிதென்னசென்மம்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆகியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைந்தும்
மாதவம்புரிதொண்டர்கள்பணிதிரணமறைக்கக்
கோதிலாதொருதொண்டுமிப்பாவிக்குறையோ.

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமென்று நம்பிவந்துதுன்பப் படலாமோ சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்கு சென்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுகின்றார்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம்
போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமுனிவர்கள்வந்திருக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா — போது

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழுவூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்கலூறுமூத்திரக்கும்பியும் — போது

சந்தசமடியேன்யேக்கிரம்போலே
வந்தெழும்வகையிலும்கொந்துமிருந்தேன் — போது

கொழுத்தவாணிகள்போலேயுறுத்துமிறும்புமன்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும்வருத்தமென்சொல்வேன் — போது

மாதர்கள்மீதினில்மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் — போது

அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன்னம்பலவாணா — போது

வசனம்.

சென்மமே கஷ்டம் அதிலும் புலையனாய்ப் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம்-இனி-எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும்
இந்தசென்மம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி.

சந்திகடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைமகிழாத இந்த

சரணங்கள்.

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாதிதடைந்தேன்பாவி
பாவிப்பறையாநீதூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும் இந்த

இராகம்-கௌரிமனோகரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எப்போதுலையுமிந்த துன்பம்-ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோ இன்பம் எப்

அநுபல்லவி.

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும் கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம் நாடு எப்

சரணங்கள்

ஆசையுடனலையாதவிடங்களுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லைதெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்போனதுபாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களோகானென்றுகம்பினது எப்

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் சிதம்பரத்
தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்துள் ளிருளறவேண்டி

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம்வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத் தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கிமுழுமுடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமனுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகரசத்திற்றன்னை யிருத்திச்சுகிக்கவே தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுங்காணுதசிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டுயிருத்திப்புலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுனகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேநீ மயங்காதிருசொன்னேன் சொன்னேன்

அநுபல்லவி.

வேணுதருவார்கருணை புரிவார் தில்லைத்திருவம்பலவர்
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றொருதரம்சொன்னாலும்போதும் வரு

வசனம்.

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா - இரட்சிக்க

அநுபல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா இது

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈச மகேச நடேச சபேசா இது

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதங்களைக்காட்டி
சிலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக இது

வசனம்.

நந்தனார், இவ்வளவு சொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போக வேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்.

இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற் போனதென்ன காரணம்சுவாமி.

அநுபல்லவி.

கருணைக்கடலென் றுன்னைக்
காதில்கேட்டு நம்பிவந்தேன்

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரை யாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும் பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனை நான்செய்கினும் பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர் கனகசபாபதியின்னும் இரக்

கலித்துறை.

அண்டமானதியாவையும்வேள்விகளனைத்தும்
குன்றில்லாத்தவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும்
வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகா:புண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றிதனக்குவாராதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திரகான்கினுமோதறியாதது விதியோ
கண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றுலகி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டிடேறுவது ஞாயம் - செக
நீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி-இந்த
சென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதென் ஞவி

வசனம்.

நந்தனர், இப்படி நான் ஈனசாதியா யிருந்தாலும், உம்முடைய சரணாரவிந்த பக்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன்பொற்பதமறவேனாஐயா
அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணரேயென்
சொர்ப்பனத்திலும்மையன்றிமெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
எவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றார்மன்றுள்நடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிகெடுந்துயிலார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையை நினைத்து வருந்தப்பட்டயர்வு பொருந்திய நந்தனர் கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சே-வந்தும்-விருதாச்சென்மமாச்சே

அநுபல்லவி

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் விரு

சரணங்கள்.

முத்தியளித்திடும்மூர்த்தியைக்கண்டு
பக்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல் விரு

பொற்கழலசையப்பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் விரு

தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்வாவென்றிரங்கியழைத்தும் விரு

இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னோமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேகா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி.

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர்-பொன்னம்பலத்தரசே
[யென்னரசே-என்

சரணங்கள்.

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையும் தேவசபையுஞ்சிவகாமி தெரிசனமும், பசிகொடாதுபார்த்தபேர்க்குக்கலக்கங்கள் பறந்தி— மகிழ்ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு என்

பஞ்சாட்சரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதான ரகசியமும், அஞ்சலகூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந்தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு என்

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாதவதிசயமும், பாலகிருஷ்ணன் பணியும்பாதம் பவமெனும் பயங்கள் தீர்ந்து மலர்கள் தூவி தொழுதுக்கொண்டு என்

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித் தள்ளினாலும் தில்லையிலேதானே

ளன்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப் புலம்புவார்.

இராகம் புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-என்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ

அநுபல்லவி.

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன்தனித்திருக்குஞ்சனையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனம்பலவாணனெருக்கால் தள்

சரணங்கள்.

எனதுனதென்றபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்தனுவெளியில்மருவாதபாவியென்று தள்

நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணிநான்சுமந்து
நூறுபட்டதின்பமெல்லாந்தொலைந்துநென்றுயிங்கேவந்தும் தள்

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும்பாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமூடனென்று தள்

சிந்து

அடடா இதென்னசன்மம்-என்று-அத்தனாருமெல்லைச்சுற்றிவந்தார்
இரவும்பகலோயா-இதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்பாதமுள்ளதில்லைநாதனவன் கனவிலுருவாகி.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இன்னல்தருமிழிப்பிறவியிதுதடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்வார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனர், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தை சுற்றி வருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்தத்தினல் மயங்கிச் சாய்ந்து நித்திரை யடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்தி வந்து காட்சி தந்து சொல்லுவார். எமதன்பிற் சிறந்த நந்தனரே உம்மிடத்தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம், அவர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களு

டனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென் றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தரத் தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக்கண்டுகளித்து விழித் தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமி யைத் தோத்திரம் புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அரிகாம்போதி-சாப்புதாளம்

பல்லவி.

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன்பாததெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி.

ஆர்க்குமானந்தம்பொழியுந்தில்லைத்தாண்டவராயா பார்

சரணங்கள்.

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்தினமும்பூசித்திடும்பாதம்
சிற்சபையில்திந்திமிதிமிதோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாதயின்பம்நந்தனுக்கருள்செய்திடும்பாதம்
இரவும்பகலுமாயன்கோபாலகிருஷ்ணனேத்தும்பாதம் பார்

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ சந்

அநுபல்லவி.

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலுங் கொண்டாடி
அடியேன்கனக சபைநாடி சந்

சரணங்கள்.

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்பேனென்றிங்கே வந்தேன் சந்
காலால்விசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைகான் தேட்டி சந்

வசனம்.

நந்தனூர், தான்கண்ட சொர்ப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி.

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனையென்றறிந்தேன்
வேத-தற்புதவாக்கியமேயுருவாகியவற்புதநடனம்புரிய இன்று சொ

சரணங்கள்.

அம்பிகைமணவாளன் மான்மழுவணிந்திடுஞ் செந்தோளன்-செம்
பொன்னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக்கொண்டாட

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசைசேர்ந்து
மனதுகனிந்துருக மறலிகருகவரந்தருகவருக சொ

மங்கையர்மோகமில்லாதாரையும்வருத்தியழைக்கும்பொல்லா-தாகிய
மாயப்பிணியைவெல்லமருந்து சொல்லவழியிற்செல்ல நல்ல சொ

பண்ணவர்முரசடிக்கபதஞ்சலி வியாக்கிரமர்பதந்துதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறக்க

வசனம்.

நந்தனூர், தான் கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினைவோ கண்டதுவினோ
மனதிலுறுதிகொள்ள வழியொன்றுங்காணேன் கன

நித்திரைதனிலொரு சித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு கன

ஆருமிகழ்ந்து தள்ளும் நாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது கன

கிட்டநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டி கட்டளையிட்டது கன

வசனம்

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-நந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ வெப்போது — வரு

அநுபல்லவி.

திருவாரூக்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனாகவந்து குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதே யென்றுசொல்ல — வரு

சரணங்கள்.

மறையாலும்வழுத்தறியா மகிமைபெறுநடராஜன்
நறையூறுஞ்சேவடியை நம்பினவனல்லவோ
அநுதினஞ்சிவ சிதம்பரமென்ற
எடிமையென்றவருள் புரிந்திடவிங்கே — வரு

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகறையேற்ற — வரு

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ வென்றுபலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீங்க வெளியினிடைநீமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவா ழந்தணர்க்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாருளி யம்பலத்தேமேவினார்.

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லியநடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலேவந்து சொல்லுவார். பத்தர்களே! எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பத்திபண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைய வேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குகுளத்தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு யிருக்கிறார் அவரை என்னைப்போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும்போய் அவரை அக்கினியில்மூழ்கச்செய்து அழைத்து வாருங்களென்று சொல்லி சுவாமிமறைந்தார். இப்படிக்கண்ட கனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அதிசயமொன்றுகேளப்பாதீட்சதரே
யர்த்தராத்திரிப்பே தி   லென்னே-என்றன்
மதிபரவசமாகத்துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா   ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிர்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரிந்தேன்   காடி-உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வமைப்பதுத்தமமென்று   ரேடி
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாயிதுவும்நிச்   சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ   சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர்   புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழுந்தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவன்வந்தா   லலைவன்
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிப்புலிப்பாதர்   சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து செனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்த   சூட்சி
என்றாங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமூந்தாமஸ   மேந்தா-நீச்சன்

ஒன்றார்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
 வொருக்காலுங்கட்குத் தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமென்றாருங்கட்குச்
 சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலேசாஸ்திர
 மாராய்ப்பவற்குமனோற் சாகம்
தரும்படிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
 தக்கதென்றுரைத்த மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாரவர்
 பேதமறத்தக்க வழியே

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களாங்கே
மனுவிக்கியானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார்தங்கள்கனவினிற்றோன்றி
குறைந்தமதிப்புலைச்சாதிவந்துதித்தோன்
கோதிலானந்தனென்பேரனவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைவலம்வருவானாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேயப்பால்
முறைமையொடுசந்நிதியில்நம்முன்னுக
விடுங்களென்றுவருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்னோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின்மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைசுற்றி
யாடுவார்நந்தனாரைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான்பணிகேட்ட தவமறையோரெல்லாரு
மம்பலவர்திருவாயின் முன்பட்சமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள்செய்த பணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரியுபெருகவருந் திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமது பிராணுகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும், அம்பலவாணரது கோயிற்திரு வாயிலின் முன்பு கூடிப் பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவரருளிச் செய்த வூழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப்போ வாரைத் தில்லைமூவாயிரவர்கள் தேடவருகின்றார்கள்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக்காண்கிலேமே

அநுபல்லவி.

அண்டசராசரமெங்குப்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமைத் தொண்

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றவம்பலவாணன் தொண்

அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் தொண்

வாசியடங்கிநடுவணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தந்திடும் தொண்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலப்பணியுங்குண்டலநாதன் தொண்

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் திருநாளை

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் திருநாளை

அரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடகுக்கமாயத்தைவெல்லும் திருநாளை

அடியவரேமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு திருநாளை

இதுவுமது சிந்து.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் தேடி

சரணங்கள்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாரனடித்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்ததருகெங்குமணந்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்தகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்தங்கள்தங்க ளங்கமேங்க
நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேழைகள்வருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்வதற்கு
உன்னதேகடனென்றுவுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனார்வரவை நாடி
மூளுங்கோடைக்காற்றெனவிரைந் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுக்தேடி அனுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக கிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

உனது மகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும்பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகரரியமலைமகளோர் பாகனே உன

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலே யெழுந்த
இனத்தார்களாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாநந்தனுரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட உன

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்து
வன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும்படி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசமிகர பதசரணத் துய்யனே உன

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு வில்லை
யுத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த்தவர்க்குஅருட் செய்யும் உன

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனை
வரும் நந்தனாரைத்தேடி யலுத்துவருமார்க்கத்தில், ஒதுப்புறமாக
நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகிநின்று
தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைமன்று
ணட்டமிகுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநமக்கொண்டு
இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களணுகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றார்.

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ்சுவாமிகள்-காதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்வருமெனதுசென்மம் கிட்

அநுபல்லவி.

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோ புலையன் கிட்

சரணங்கள்.

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரில்வந்த புலையனையே கிட்

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனையே கிட்

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பரம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனையே கிட்

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச் சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனா
ரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையே

அநுபல்லவி.

சாதிபெருமைகொண்டாலே சங்கரனா ரருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன் கழலையுற்றிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரை முத்திதேடுமோ நாமமோகூடுமோ சாதி

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்.

ஐயரேயம்பலவாருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
கையுமனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே! ஈசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியைமூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்லவந்தோமென்று சொல்ல இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத்தொழுது நானின்றைக்குத்தான் முத்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்

அநுபல்லவி.

சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறுமும்மைக் கண்

சரணங்கள்.

எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் கண்

கள்ளங்கருகச்செய்யுங்கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம் கண்

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேவென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ
தனக்குள்தானாயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை எனக்

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மம்பலந்தெய்வம் எனக்

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையை யுலகமறிய எனக்

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவம்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக்கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை நம்பிப்பணிந்தேனே
அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனே

தில்லைப்பதியில்வந்து யெல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுத் தேனே

தாண்டவமாடின் ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முக்குணங்களைத்தாண்டிக்கதித் தேனே

எந்தனெனதென்றெந்த வேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றே சேர்ந்தவனென்று தந்தைதழு விற்றே

தெள்ளுதமிழ்ப் பாடியுள்ளமுருகியுன்னில்
கள்ளங்கருகிற்றே கருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெரு கிற்றே

ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசந்தொலைத் தாரோ

பெண்ணொருமாலுக் கெண்ணுதெனச்சடைத்
தண்ணுத்தணைத்தாரோ கருணைபொங்குங் கண்ணுலணைத் தாரோ

அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோ பரமபதங்கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின்மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்ஞகர்தன்
இறையருளான்மறையவர் கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தான்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையி லுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்

திருக்குத் திருக்கோபுர வாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த திருவையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்த்திருக்கின்ற நெருப்பின் குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்

இதுவுமது-விருத்தம்.

கைதொழுதுநடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரியின்கணிம்மாயப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனியமர்முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்தவுலக சம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனிவடிவமாய்த் தேகத்தில் பூநூல் விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
மேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ யாகோ

சரணங்கள்.

சிவனுருரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவறுவநேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தபனனோடுவுயர் கவனமேவிவரு
மெவரும்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ யா

கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து-கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நடித்து

சித்தியாகியபாத முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ யாகோ
காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலும்
கதித்துமார்பிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் துலங்க-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றித்தொழ யாகோ

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேல்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினா ரந்தரதுந்துபிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில் வானவர்கண்மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின் பனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில் நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள்கைதொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும்பணிந்துமனங்களிபயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராம்மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பந்தத்தையுடைய தில்லையில் வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள், பரவுதற்கரிய மற்றைச் சிவபத்தர்களுந் தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள்முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தைவணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒரு வேதமுனிவர் தான்கண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்யென்றாடுவார்-அவர்-தத்தித்தெய்யென்றாடுவார்
ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்து தாதெய்
அண்டசராசரமெங்கும்நடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க தாதெய்
சிலம்புபெருகியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட தாதெய்
பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன் தாதெய்

இராகம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுதத்தகஜெணு-தத்திமிதத்-தோமென்றாடிய குஞ்

சரணங்கள்.

நெஞ்சினிற்கவலையை யாற்றும்-இந்த
வஞ்சகப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம்தக-ஜெம்தரிகிடதக்கிட-தோமென்றாடிய குஞ்
சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணத்தினால்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கரணக்கல்மிஷங்கள்போக்கியே காத்திடும்
இந்திரவானவர்-மாமுனிவந்து-நிதந்துதிசெய்திடும் குஞ்
பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா-முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
அத்தனே-கர்த்தனே-சுத்தனேயித்தனை-கீர்த்தனஞ் செய்திடும் குஞ்

இராகம்-மாயமாளவகௌளை-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லைநாயகம் பொன்னம்பலந்தனில் நட

சரணங்கள்.

முக்திமடந்தை சித்திக்க சித்திக்க
மோகவலைகள் பத்திக்க பத்திக்க
பத்தர்கள்மனது தித்திக்க தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்க சத்திக்கப்

பனிமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள்கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட நட

இராகம்-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தக்தோந்தந்தோமென்று-தொக்தொக்தொக்தோமென்று ஆன

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிமாமுனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள்குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத் தூக்கி ஆன

மத்தளதாளமதிர முழங்க
வளருப்பிரமதகணங்க ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென் றிலங்க
சபையுந்துலங்கச்சதங்கை குலுங்க ஆன

பாலகிருஷ்ணன்பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள்வரப்பிர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ்சில போதன்
சுந்தரர்தூதன் அம்பிகை நாதன் ஆன

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத் தான் சித்தமிரங்கிற்றோவென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோபரன்முன்செய்தவமுத்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்

சாதிமுறைமைபோக்கும்என்னைச்சதுர்மறையவராக்கும்
போதாதில்லைநாதாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதாபதஞ்சலியாரேத்துஞ்
சீலாதிரிசூலாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்

சிந்து.

கனவிலுருவாகிவந்து-காட்சிக்கொடுத்துக்கடாட்சித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகிவன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியர்கைதொழுதாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச்செம்பொன்

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரம செய்கின்றார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனதுதிருவடிநம்பிவந்தேன்-எனக்
கொருவருமில்லை-நானேழை உனது

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆடியபாதரே யென்சுவாமி உனது

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும்விஷயாதிகளென்னையிழுக்கும்நானதை
மரித்துமிப்படிபாதவித்திடலானேன்
பார்க்கலாமோபாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பரனே
பரமதயாநிதியேநின்பக்தியைத்தந்து
சித்தமகிழ்ந்திடகரையேற்றுவதுன்பாரஞ்
சொன்னேன்கைவிடவேண்டாம்சரணம்சரணம் உனது

இராகம்-சக்கரவாகம்-மிசுரஜாதி-ஜம்பை-தாளம்.

பல்லவி.

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்துந்தில்லைக்
கனகசபாபதியே என்னைவந்தாளும் அறி

அநுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடியறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவாசகரறிந்ததெப்படி

சரணங்கள்.

கனவிலும்நினைவிலும்விஷயாதிசம்சாரக்கடலி
லழுந்தினேன்கரையேறவும்வழிகாணேன்
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன்தொழுதேத்தும்-அம்பலவாணு
உனைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென்றுரைத்திடுமுண்மையையின்னமுமறியேன்
மனைவிமக்கள்தனதானியமென்றிந்த-மாயவலைக்குள்
சிக்கிமயங்கினேன்தயங்கினேன்.

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறேதெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி.

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள் பரமபதத்தைச்சேரவே தில்

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையில்நின்றுநீ
கனகசபைதனில்நின்று-ஒற்றைக்-காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடிய தில்

பொங்கவேபரமானந்தரூபம்-பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்தில்வருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே தில்

குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக்-கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிர்ந்தமனதுஆகவே தில்

அத்தர்புனுகுவாசனையுடன்-ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே தில்

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபைதிருநடனம்கண்டு களித்தானந்தமடைந்தேன்

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவர்கள்பாட
சதுர்முகதேவனும் தாளங்கள்போட
தினமுமூவாயிரம் பேர்களுங்கூட
தக்கிடத்தைய்தை தத்தோமென்று கன

சரணங்கள்.

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம் பாட

பக்திபக்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனும்மத்தளம் போட கன

இராகம்-பூரணசந்திரிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லால் வேறொரு
தேதிகளுநானறிந் திலேன் பாத

சரணங்கள்.

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன்
பாலகிருஷ்ணன் கவிக்குதயாபரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
கோலகடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித பாத

இராகம்-பெலஹம்ஷா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாலும்வரட்டும்-ஜெனனம்
தந்தாலும்தரட்டும்-சாமி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம் வந்

சரணங்கள்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ
தவமேவுந்தன் புலியூர்வாழும்
தாண்டவனேயென் னாண்டவனே-இந்த
பவக்கடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகுதூரமல்லமுத்தி வந்

இராகம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும்-எனையா
பிறவாத வரந்தாரும்

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னம்பலவாயின் னம்பலயோனியில் பிற

சரணங்கள்.

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத் நப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே
கண்பற்றிடுமனை விமக்கள் வாழ்வினில்
நாள்கடோறும்மனவிலாசங்கழிந்ததும்
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்தியஜெகதீசனேநடராஜனே. பிற

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்கொண்டார்காண்பதென்னே

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணக்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிக்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
னைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டார்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனைத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தியின்மூழ்க
வெரித்தவிரைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னிடத்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண் டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றியோவாதசத்தத் தொலியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநால் வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி கைலை மலையானேபோற்றிபோற்றி.

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டாற்
செற்றக்கனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியது
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல் பேயோடுகந்தாய் போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானே போற்றி, வைச்சாடனன்று முகந்தாய்போற்றி மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி போகா தென்சிந்தை புதுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந் தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய்போற்றி, நிருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி தேசம்

பரவப் படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலே போற்றி கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி, கானத்தீயாட லுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பேராதென்சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேவாரொருவரையு மில்லாய் போற்றி, காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றி போற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாத தேவே போற்றி, பல்லுயிர்க்கும்பூக்ஷி புணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப் பார்த்தோறும் நின்றாய் போற்றி, பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகிநின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி, யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி யென்சிந்தை நீங்கா விறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தீயானாய்போற்றி மேல வர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றி யென்சிந்தைநீங்கா விறைவா போற்றி, யுமைபாகமாகத் தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழானவொரு வாபோற்றி, யமையாவருநெஞ்சமமர்ந்தாய்போற்றி யாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாப்பிறவா யிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத் தாய்போற்றி, தேவாதிதேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி சென்றேறி யெங்கும்பரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல் லல் கலியவலித்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற்றி, யடிமுடியுமிகலிபோற்றி யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி, கொ

டியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தை கொண் டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடு மின்னேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந் தாய்போற்றி, எண்ணாவிலங்கைக்கோன் றன்னைபோற்றி யிறைவிர லால் வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணாரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி, பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கண்ணாயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து.

அம்பலமேவிச்சம்பிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மழுக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோயுட்புக்காருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினத்தலைப்பட்டார்யாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும், இடையில் நந்தமாமுனி யென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லைமூவாயிர முனிவர்க ளோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப்பாலவரைக்கண்ட பேர்க ளில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொல்லியிருப்பது அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் ரோகணி நட்சத்திரத்தில் கனக சபையில் வந்து கற்பூர சோதியைப்போற்றோன்றிய சிவசாரூப்பி யத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷி பண்ணிய பக்திவிலா சத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அந்தணர்களதிசயித்தாருமுனிவர்துதிசெய்தார்
வந்தணைந்ததிருத்தொண்டர்தம்மைவினைமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமரையுரையுந்தணையடிகடொழுதுதிக்க
வந்தமிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தரருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமதுகட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரைமலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

விருத்தம்.

மாசுடம்புவிடத்தீயான் மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்த்துத்திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன் றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசு தீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்ற பிராமணமுனிவடிவமாகி ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து விருத்தம்.

பங்கயமாதவர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென் றும்வாழி.

மங்களம்

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரிந்ததிசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவுமும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடமம்பலத்தில் கதித்திடும் திரு

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத் திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும்-உரகர்பதிக்குமுவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர்முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர்முதலனைவர்க்கும் திரு

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

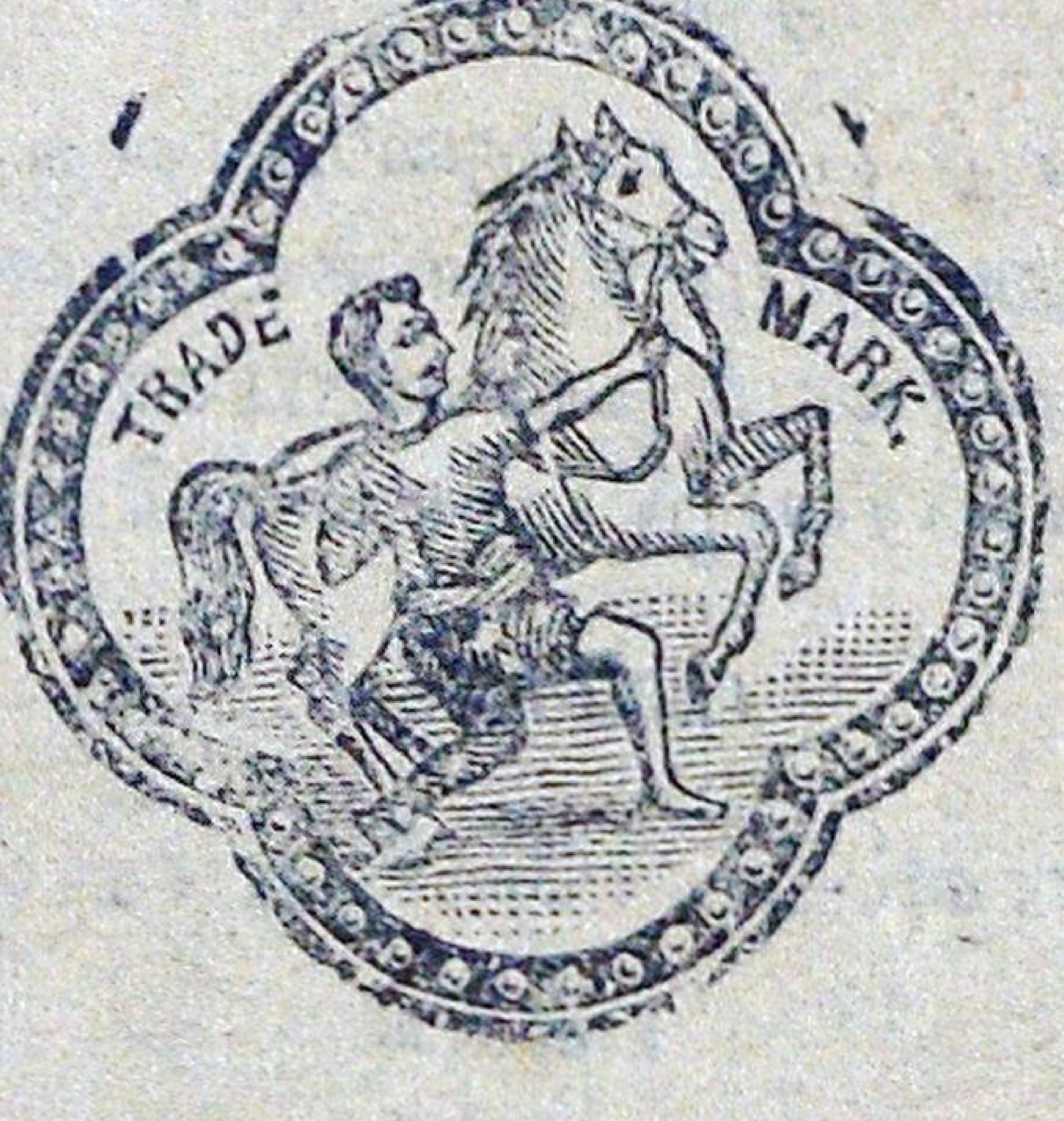

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி

சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்திலன்பு
சேரக்கும்மித்தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே. 1

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சக்கரைமோதகந்தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. 2

சுப்பிரமணியர் துதி

கோலமயிலின்முதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியபீஜாக்ஷரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி 3

கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பிபாருங்
கையிலெடுத்துள்ளேபானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 4

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரிவாயலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. 5

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமாமதி
நடுவிலெலங்கினுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி 6

தூயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
துலக்கியமூவாயிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்கும்பியடியுங்கடி. 7

சாந்துப்பொட்டுதளதளென்னநல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலைக்
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 8

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொல்லும்
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி. 9

கைதனில்விபூதியையுங்கொண்டு அவர்
கண்டத்திலுருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி. 10

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம் அவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. 11

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி. 12

பூமிபுகழ்ந்திடும்தில்லைப்பதிஅது
பூலோகக்கயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி 13

மூலத்தானத்தைக்கண்டாயோகல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயோ
காலெடுத்தாடியவிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி. 14

தில்லைமாகாளியோடாடிவரஅவள்
சிதநங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி. 5

நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதிர்த்துமெத்த
தேத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி. 16

தித்தியென்றீசனடப்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 17

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடுமையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி. 18

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடியிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 19

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியும்நெய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்னாளும்
பொன்னம்பலத்தன்னில்சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி. 20

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்செல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. 21

புட்டுவடையுந்தேன்குழலும்மனப்
புத்திருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டபடிக்கிதுவராமலையன்
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. 22

சற்றிவங்காச்சியைப்பாருங்கடி செகச்
சோதியயக்கம்பமொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சயைந்தசபையைப்பாருங்கடி. 23

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடுவற்றுப்
பார்த்தால்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையும்பாருங்கடி. 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிர்ம்
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. 26

நெற்றியிலேதிருநீரணிந்துயென்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. 27

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 28

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன்
தேகப்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல்நின்றேண்டிமிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 29

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைந்துபாருங்கடி. 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிர்ம்மமயமாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. 31

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும்விட்டேண்டி
போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி 32

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலேதில்லை
நாயகனற்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புப்புலிதனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி 33

சஞ்சிதகர்மத்தைவிட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 34

சொல்லும்பொருளையுமற்றுயோமுன்னை
துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுயோதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 35

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி 37

சண்டேஸ்வரர்தமைப்பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கேகைகளைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி. 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. 40

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனைகள் முதலிய

அகராதி.

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்
கீர்த்தனை		இன்னம்வரக்கா	115	சந்நிதிவரலாமோ	123
		உத்தாரந்தாருமை	51	சபாதரிசனங்கண்	105
அடக்கியாளுமையே	46	0 உனதுதிருவடி	138	0 சம்போகெங்காத	22
அடடாநந்தனே	70	உனதுமகிமை	120	சற்றேவிலகியிரு	20
அஷ்டமாசித்திகளை	29	எந்தநேரமுநந்தனை	92	சாதியில்தாழ்ந்தி	120
அடித்ததுபோது	74	எப்படிகெட்டா	120	சாதியிலுயர்ந்தா	131
அம்பலவாணாவுன்	107	எப்போவருவா	114	சிங்காரமான	18
அம்பலவாணனை	133	0 எப்போதுலையு	117	சிதம்பரமேகினை	47
அரகராதிரிபுரா	16	எல்லோரும்வாருங்	26	சிதம்பரம்வந்துதெ	99
அரகராவென்றொரு	32	எனக்குமிரங்கிற்	132	சிதம்பரதெரிசனங்	91
அரகரசங்கரவண்	99	0 எந்நேரமுமுந்	121	சிதம்பரம்போய்நீ	90
அறிந்தறியாமலே	108	எதுக்கென்மீது	64	சிதம்பரம்போகாம	63
அறிவுடையோர்	138	ஐயாவுன்னடைக்க	76	சிதம்பரதெரிசன	59
ஆனந்தக்கூத்தாடி	64	ஐயாசொல்லுவே	86	சிதம்பரம்போகாதே	54
ஆனந்தக்கூத்தா	137	ஐயேமெத்தக்கடி	89	சிதம்பரதெரிசனங்	35
ஆகமங்கள்வேதியர்	109	ஐயோதெய்வமேயி	76	சிதம்பரம் ?பாவே	24
ஆடியபாதாஇருவர்	107	ஒருநாளும்வாராத	20	சித்தமிரங்கிற்றோ	137
0 ஆடியபாதத்தை	95	கட்டைக்கடத்தே	112	சிந்தனைசெய்துகொ	46
ஆடியபாதத்தைக்	51	கண்டேன்கலிதீர்	132	சிவலோகநாதனை	17
ஆடுஞ்சிதம்பரமோ	98	0 கனகசபேசன்	111	சின்னச்சாதியல்ல	87
ஆண்டைக்கடிமைக்	32	கனவினில்கண்டா	78	சுவாமிதெரிசனம்	34
ஆதனூரிலொரு	17	கனவோநினைவோ	124	செந்தாமரைமலர்	15
0 ஆறுக்குத்தாண்டே	87	கனகசபாபதிதெரி	112	செய்யமுபாயமறி	77
ஆறுக்குபபொன்ன	88	கனகசபைதிரு	139	ஜெயஜெகதீசா	105
இதுநல்லசமைய	119	கிட்டநெருங்கிவ	131	சேதிசொல்லவந்	48
இதுவோதில்லைச்சி	97	ஞ்சிதபாதத்தை	136	சேரிமுற்றுஞ்சிவ	52
இதுதானோதில்லைத்	97	குற்றமெத்தனைசெ	83	சொற்பனங்கண்	124
இந்தச்சடலம்வந்த	111	கெண்டாமணியாடு	95	ஞாயந்தானோநீர்	33
இந்தஜன்மம்வே	117	கொண்டானடிக்கி	103	தடாகமொன்றுண்	23
இரக்கம்வாராம	119	கொண்டானடித்	104	தள்ளுவாரோஎந்	122
இலவுகாத்தகிள்ளை	74	கொள்ளிடக்கரை	93	தாண்டவதரிசன	106
இவர்சிங்காரமான	18	கோபுரதெரிசனமே	94	தாதாநீஆடிய	106
இனியுன்குற்றத்தை	71	0 சங்கரனைத்துதித்	43	தாதெய்தெய்	136

பெயர்	பக்கம்
திருநாளைப்போவா	13
திருட்டுத்தன	72
திருவாதிரைதெரி	98
தில்லைவளஞ்சுற்றி	117
தில்லைத்தில்லையெ	97
தில்லைச்சிதம்பர	42
தில்லைவெளியிலே	46
தில்லைத்தலமென்	46
தில்லையம்பலத்தல	50
தில்லைச்சிதம்பரத்	58
தில்லைத்தலத்தைச்	96
தில்லைநடராஜ	139
தெரிசனஞ்செய்தா	22
தெரிசனங்கண்டா	113
தெரிசிக்கவேணும்	58
தேகம்வந்தவாறு	113
தேடித்தேடித்திரி	129
தொண்டரைக்கா	128
0 நடனமாடினார்	139
நட்டநடவுவிளையு	61
நட்டநடவுவிளை	61
நந்தன்சரித்திர	13
நந்தன்சிதம்பரம்	92
நந்தனாரேயுன்ற	82
நந்தனானந்தபரித	82
நந்தனாரும்வந்தார்	50
நந்தாவொருசேதி	53
நந்தாவுனக்கிந்த	60
நந்தாவுனக்கிந்தம	79
நந்தாவுன்கனவினி	84
நந்தாநீகுருவுபதே	88
0 நமக்கினிநமபய	43
நாம்என்னசெய்	35
நாளைப்போகாமவி	25
நீசனாய்ப்பிறந்தா	11
0 பத்திசெய்குவீரே	39
பத்திகள்செய்தாரே	47
பத்திபண்ணிக்கொ	55
பத்தியாகஆண்டை	65
பறையாநீசிதம்பர	53
பாதமேதுணை	140
0 பாடுவாய்மனமே	56
0 பார்க்கப்பார்க்க	123
பார்த்துப்பிழையுங்;	42

பெயர்	பக்கம்
பித்தந்தெளியமரு	62
பித்தனாய்ப்போன	61
பிறவாத்வரந்	140
புண்ணாகியவிந்தப்	44
பெரியகிழவன்வரு	36
பெரியோர்சினம்	75
போதும்போது	116
மற்றதெல்லாம்	21
மாங்குயில்கூவிய	94
மாடுதின்னும்புலை	70
மார்கழிமாதத்திரு	69
மார்கழிமாதத்தி	99
மீசைநரைத்துப்	36
வந்தாலும்வராட்	140
வருகலாமோவை	108
வருவாரோ அருள்	174
வருவார்வருவார்	118
வருவாரோவரங்	125
வழிமறைத்திருக்கு	20
வாராமலிருப்பா	115
வாரிருக்குதுதோலி	16
வானோர்புகழ்தில்	101
விருதாச்சென்டி	121
வேதம்படித்ததும்	102
வேதியர்-வழைப்பா	84
கடுக்கா	
அரஅரசிவ	41
குதித்தார்	21
வீரன்	38
பெரிய கடுக்கா	
திருநாளைப்போவா	37
தண்டகம்	
தத்திப்புலிப்போ	40
சுலோகம்	
மெள்ளப்பேசி	67
தேவாரங்கள்	141
தரு	
அதிசயமொன்று	126
கணநாதாசரணம்	6

பெயர்	பக்கம்
பொன்னம்பலவா	66
யாகோற்பவமானா	134
நொண்டிச்சிந்து	
ஐயேவொருசேதி	47
பழனமருங்கணையும்	9
சிந்து	
அடடாஇதென்ன	122
அவர்க்காருமெதி	15
இதுதானோதில்லை	109
கனவிலுருவாகி	138
கெண்டாமணியோ	96
சிவன்வேடிக்கை	95
நாளைப்போவே	32
பழனமருங்கணையு	14
பாப்பாரச்சாதி	34
பெரியோரிருக்குமி	110
பேணிச்சாருந்	24
கண்ணி	
ஆசைநேசாருங்	63
களையெடாமல்சல	70
வாருங்கள்	26
தோடயம்	
திருவளர்தருமாதனா	7
மங்களம்	
திருநாளைப்போ	145
ஆதிமத்தியாந்தனுக்	8
சிதம்பரக்கும்மி	
சீர்மேவுந்தில்லை	147
ஆனந்தக்களிப்பு	
காணாதகண்ணெ	101
காணாமலிருக்கலா	25
நந்தாநீசிவபத்த	85

பெயர்	பக்கம்
இருச்சொல்லலங்காரம்	
நந்தனார்-சிவனே	28
நந்தனார்-சிவதலத்	56
நந்தனார்-தில்லை	27
நந்தனார்-தில்லையை	67
அகவல்	
புலையர்-எல்லைப்பி	39
பாக்கியமீதென்று	30
ஏசல்	
புலையர்-பார்ப்பார	20
புலையர்-ஆண்டிப்பர	39
கலித்துறை	
அண்டமான	119
துக்கடா	
ஹாஹா	58
சட்டமாக	21
நந்திதூர	21
மாளாப்பிரவி	22
சவாயி	
நலம்வந்து	19
சிவலோக	19
விருத்தங்கள்	
அடிமுடியொன்று	79
அடியவர்கள்	91

பெயர்	பக்கம்
அந்தணர்கள்	144
அம்மையார்ந்தில்லை	103
அய்யரேவாரு	70
அல்லெனுங்குழ	69
அவப்பொழுது	85
அறிவுமிகுந்	78
ஆதிகரணமுதற்	7
இத்தன்மையீசர்	24
இத்தனைநாட்	40
இப்பரிசாயிருக்க	103
இப்பிறவிபோய்	135
இரவுபகல்	47
இவ்வண்ணமிரவு	120
இன்னல்தரு	123
ஊரில்விடும்படைத்	15
ஐயரேயம்பலவ	132
ஓதியடிவீரா	53
ஓங்காரமென்று	45
கடுவருந்தியம்	77
கதிரொருமுழமே	61
கழனியைத்தெய்வ	34
கரைபடுங்கண்டன்	83
காலனுடல்	25
காலமேவந்தா	49
கைதொழுது	134
கொள்ளையெனும்	42
சங்கரன்றன	8
சாதியின்முறைமை	35
சாதிகுலம்	50
சாதிபேதமுந்	116
சாத்திரக்குப்பை	91
சிலையணிந்திடும்	79
செந்தீமே	135
சீரேறுயிசை	20
செல்கின்றபோழ்	110

பெயர்	பக்கம்
சேரிவந்தவா	75
தம்பெருமான்	127
தவம்பெறு	33
தாறில்லாத	67
திட்டமுடனடி	131
திருமறையோர்	8
திருப்புன்கூர்ச்	17
திருவடையதில்	135
தில்லையில்போக	45
தில்லையைக்கண்ட	98
தில்லைவாழ்ந்த	144
நாளைப்போவே	95
நாற்பதுவேலி	63
நின்றவரங்	210
பகர்ந்துலகு	13
பங்கயமாதவர்	145
படிபுகழ்தில்லை	52
பண்ணையாவையும்	81
பித்தமது	62
புத்திசொல்லிப்	59
பொய்ச்சடலம்	66
மறைக்கிழவ	187
மறையவர்கண்	133
மனங்கண்ட	61
மாசுடம்பு	145
மாவலர்தில்லை	77
வக்கணைக்காரா	30
வணக்கமாய்ச்	65
வளம்பெருந்	7
வாட்டுவோருடல்	106
வானமேவிய	90
வானிருந்த	79
வேதமோடறஞ்	83
வேதியரிப்படி	75
வேதியரே	58

அகராதி முற்றிற்று.

இப்புத்தகத்தின் அகராதியில் 0 இக்குறிப்பிட்டுள்ள கீர்த்தனைகள் இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக் கீர்த்தனைகளும், இந்நூற் பரிசோதகரியற்றியுள்ள சிவநாமசங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வி. சு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடி
முடியும்நீ, மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்
டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிற் குயிரும்நீ பிறவும்நீ
யொருவநீயே, பேதாதி பேதம்நீ பாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய் தந்
தைநீயே, பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்க
வந்தகுருநீ, புகழொணா கிரகங்க ளொன்பதும்நீ யிந்த புவனங்கள்
பெற்றவனும்நீ, எண்ணரிய ஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைக
ளார்க்குரைப்பேன், யீசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லை
வாழ் நடராஜனே. 1

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவ காமியாட,
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரம்மனாட, கோ
னாட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தனாட, குண்டல
மிரண்டாட தண்டைபுலி யுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞான
சம்பந்தரொடு யிந்திராதி பதினெட்டு முனியட்டபாலகருமாட, நரை
தும்பை யறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப் பெண்களாட, வினை
யோட உனைபாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடு ஆடிவருவாய்,
யீசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே 2

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற
வாழ்வைநம்பி, காற்றென்ற மூவாசை மாறுதச் சுழலிலே கட்டுண்டு
சித்தசித்தம், உடலென்ற கும்பிக்கி உணவென்ற யிறைதேடி ஓயாம
லிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதை கண்டதேயல்லாது ஒருபயன
டைந்திலேனே, தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனும் தாப
ரப் பின்னலிட்டு, தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமி
யேனை யிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று யேனென்று
கேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ, யீசனே சிவகாமிநேசனே யெனை
யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே, 3

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாய பிரவேச மதுவல்ல ஜாலமல்ல, அம்புக் குண்டுகள் விலகமொழியுமந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன் போடு செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அறியமோகனமுமல்ல, கும்ப முனி மச்சமுனிசட்டமுனி பிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வயித்திய மல்ல, என்மனந்துன்னடிவிட்டு நீங்காதுநிலைநிற்க யேதுளவு புகலவரு வாய், யீசனே சிவகாமிநேசனேயெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே.

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்னமந்த முண்டோ, நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடித்தபின் தள ராத நெஞ்சமுண்டோ, தந்திமுகனறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ, விந்தையுமஜாலமும் உன்னிடமிருக்குதே வினை யொன்று மறிகிலேனே, வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழு தே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகீரேழு மேனளித்தாய்சொ ல்லுயினியுன்னை விடுவதில்லை, யீசனேசிவகாமிநேசனேயெனை யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 5

வழிகண்டு உன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதும், வாலாயமாய்க்கோயில சுற்றாதபோதிலும் வஞ்சமேசெய்த போதும், மொழியெகனை மொகனையில்லாமலே பாடினும் மூர்க் னே முகடாகினும், மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும் முழு காமியேயாகினும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ பார் த்தவர்கள் சொல்லார்களோ, பாரறிய மனைவிக்கி பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக்கார்க்கொணாதோ, யெழில்பெரிய அண்டங்க ளடுக்கா யமைத்தநீ யென்குறைகள் தீர்த்தலபெரிதோ, யீசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 6

அன்னைதந்தைகளென்னை யீன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ, அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையேநோவனோ ஆசைமூன்று க்கழுவனோ, முன்பிறப் பென்னவினைசெய்தனென் றழுவனோமுத்தி வருமென்றுணர்வனோ, தன்னைநொந் தழுவனோ உன்னைநொந்தழு வனோ தவமென்னவென்றழுவனோ, தையலர்க்கழுவனோ மெய்வளர்க் கழுவனோ தரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமென்னப்பிரவி வருமோ வென்றழுவனோ யெல்லாமுரைக்கவருவாய், யீசனேசிவகாமி நேச னே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 7

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனே கன்னியர்கள் பழிகொண்டனே, கடனென்று பொருள்பறித் தேவயரெறித்தனே கிளைவழியில் முள்ளிட்டனே, தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினை செய்தனே தந்தபொருளிலையென்றனே, தானென்று கர்வித்து கொலைகளவு செய்தனே தபசிகளையேசினேனே, வாயாரபொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனே வாணரைப்பழித்திட்டேனே, வடவுபோலே பிறரை சேர்க்காதடித்தனே வந்தபின்பென்செய்தனே, ஈயாதலோபியென்றே பெயரெடுத்தனே யெல்லாம்பொருத்தருளுவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. 8

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தம்பிரவியுரவுகோடி, தனமலைகுவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியையாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாயிருந்தென்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும்விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாதுமுழ்கினும் என்னபலன் எமனேலை ஒன்றை கண்டுத்தடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம் சந்தையுற வென்றுதான் உன்னிருபாதம்பிடித்தேன், யார்மீதுவுன்மன மிருந்தாலுடன்கடைக்கண் பார்வையதுபோதுமே யீசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. 9

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இரும்போபெரும்பாறையோ, யிருசெவியுமந்தமோ கேளாத அந்தமோ யிதுவுனக்கழகுதானே, யென்னன்னை மோகமோ யிதுயென்னசாபமோ யிதுவேவுன்செய்கைதானே, உன்னைவிட்டெங்குசென்றாலும் விழலாவனன் உனையடுத்துங்கெடுவனே, ஓகோவிதின்குற்றமென்குற்றமொன்றுமில்லை யுற்றுபார் பெற்றவையா, என்குற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினும் யினியருளளிக்கநினைவாய், யீசனேசிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 10

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய் குருச்சந்திரன் சூர்யனிவரை, சற்றெனக்குள்ளாக்கி ருசிபனிரெண்டையும் சமமாய்நிறுத்தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்களிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்திபின்னால், பகர்கின்றகரணங்கள் பதினொன்றையும்வெட்டி பலரையும் அதட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைநினைக்கின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி, கர்த்தனின்தொண்டராம் தொண்டர்க்குத் தொண்டரின் தொண்டர்கள் தொழும்பனுக்கி, இனியவள மறுவுசிறுமணவை முனிசாமி யெனையாள்வதினியுன்கடன்காண், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசியபணியணியுரா வசியமான்மழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிருநேத்திரா வசியபுவனேஸ்வரா வசியஓம்நடனபாதா, வசியகரியுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதிமுடியழக வசியபசுபதியழக வசியவெண்மணதில்பாசா, வசியமூன்னூலழக வசியவெண்ணீறழக வசியமறைபரவுமழகா, வசியமெனையுனை யனுதினம் போற்று மடியார்க்கு அருள்மறைதிரந்ததில்லை, அதிபதீஜனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரைநடனபதியே. 1

சிவயநமவென்றுதின மூழ்கியுருவேற்றுவார் செய்தொழிலெலாம் வசியமாம், ஜெகவசியமாம்சகல மூகவசியமாம்செய்ய சித்துகளெலாம் வசியமாம், வயநமசியென்றுவுரு மாட்டுவார்சத்ராதி வாணுடவிட்ட பந்தாம், வடங்காதபூதபே தம்பசாசிவையெலாம் வளர்குலாலன் திகிரியாம், யநமசிவவயநமசி சிவயநமவெல்லாமுன்னடலமன்றோ, யிவ்வுலக பொருளுதவி அவ்வுலகமருளுதவி யீயவொரு தெய்வமுளவோ, அவுணதிபுவனதி சௌனதிமுத்தர்க்கு அருள் மறைதிறந்ததில்லை, அதிபதீஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரைநடனபதியே 2

புல்லாய்ப்பிறந்தாலு மிருகாதிஜெனனங்கள் பசியாறி மகிழுமன்றோ, பூண்டாய்ப்பிறந்தாலும் புலத்தியர்கள் கொண்டுசில பிணிதீர்த்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் நல்லவர்கள்மிதிகொண்டு காட்சிக்குருத்துமன்றோ, கழுதையுருவந்தாலும் ஆவெனக்கத்திறல் கைகண்டசகுனமென்பார், யெல்லாமிலாமலே யிப்பிறவிதந்தெனை யேங்கவிட்டகலனின்றாய், யெத்தனை அன்னையின மெத்தனை தந்தையின மெத்தனைபிறவிவருமோ, அல்லலெனுமாசருத் தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனேதில்லைநகர்வாழ், அதிபதீஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரைநடனபதியே. 3

கல்லாதமூடரைக் கயவரைக்காமுகரை கன்னெஞ்சவஞ்சரிவரை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக்கோழையைக் கார்க்கனைத் துண்டபேரை, பொல்லாதமூர்க்கரை மிருகங்கள் போன்றவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை, பூமியிற்பிறருக்கு யிடுக்கு முயல்வோர்களை பிணமொத்த பேரைபலரை, கல்லாரெனக்கவிகள் சொல்லியலையாமல் நானுளாவதென்றுசிவமே, நானன்றிநீயேது நீயன்றிநானேது நானுயுரைத்ததேது, அல்லிலும்பகலிலும் நீயிலாதசைவேது அருள்மறைதிறந்த தில்லைக், கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறைநடனபதியே. 4

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள்பல தெய்வமும் செம்பொன்மணி மாடமேடை, சேயன்னை தந்தையும் நானென்ற ஆணவஞ் செல்வமும் வல்லசித்தும், முகடேறுமெமனுக்கு முன்வந்து உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகனி சறுகாதிதின்றாலும் முன்செய்த வினையகலுமோ, யிகமுனியசுகபோகம் யீசநீகாணுது யிருளேது வெளியேது கினைவேதுகனவுமேது, அகவுறவுபற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியர்கள் பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜோதிமயம்.

இந்த்ராதி முதன்முனிவர் கொண்டாடு சோதிவெண் டிசைகாணவோங்குசோதி, யிமையபர்வதவல்லி கண்கண்டசோதியென் இருவினையறுக்குசோதி சாலோகசாமீப சாரூபமளவிடா சாயுச்யசோதியிதுவே, சிந்தையில் நிமைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய் தெரிசனஞ் செய்தபேர்க்கு, செய்தவினை யேவல்கொடு சூன்யமுதல்பிணியெலாம் சென்மாந்திரத்துமணுகா, நந்தியொடு புலியர மூவாயிரம் பேரும் நான்முகனும் விண்டுவடுவே, நற்சோதி சிற்சோதி தவசோதி சிவசோதி யென்னம்மை சிவகாமியுமையே

பருதிமதி திருவலம் செய்துத்தொழுஞ்சோதி பங்கயன்வணங்கு சோதி, பாரளந்தோன்தேடி காணாதசோதியது பார்ப்பதிக்கண்டசோதி, சரியைகிரியாயோக ஞானமோனத்தவர்கள் சதாநிஷ்டைசெய்யும்சோதி, ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாதசோதியது சச்சிதானந்த சோதி, விரிவானவெண்பத்து நான்குலட்சஞ்ஜீவ பேதத்தமர்ந்தசோதி, வினைப்பய னரிந்திந்த கருவிடைப்போக்கியே வேடிக்கை பார்க்கும் சோதி, பருவமதியிரவியொடு பங்கயனுமிந்த்ராதி பார்க்கவேகனகசபையில், பண்டுநடனச்சோதி விண்டுபரவுஞ்சோதி தில்லைச்சுயஞ்சோதியே. 2

பிஞ்சுமதிநதியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதியாம் பணிமேலணிந்த ஜோதி, பேசரியமறையடியு நடுமுடியுமாஞ்சோதி பெண்கொடிமணந்த ஜோதி, அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற் காதாரமான ஜோதி, அகிலபுவனங்களும் திக்குத்திகாந்தமும் அங்கிங்கெனாத சோதி, தஞ்சமனுமடியரது நெஞ்சைத்திருத்தியே தன்னடிகாட்டு சோதி, தந்தை தாய் குருதெய்வம் தாரமாய்மகவுமாய் தானுமாயோங்குசோதி, கஞ்சனெடு விஞ்சையரு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதிலாளும், கதித்தப் பெருஞ்சோதி துதிக்கப் பெருஞ்சோதி கனகசபை சிவசோதியே. 3

சாதிமதபேதமாம் சழக்கற்றமுதியோர் சமுகத்திலங்குசோதி, சதுர்மறையும் வேகமொடு தொண்ணூற்றியாறு தத்துவமெலாம் நின்ற சோதி, சோதிமலைமீதிற் சுயஞ்சோதியாய்நின்று சோதித்துழைக்கும் சோதி, சும்மாவிருக்கும் சுகங்கண்டமௌனியொடு சும்மாவிருக்குஞ் சோதி, நீதிபலபேசிமத வாதமிடுமடையரது நெஞ்சைப்பிளக்குஞ் சோதி, நின்றநிலைநின்றிட்ட திக்கெலாமிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியசோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிசபைமீதில் வளர் மணிமந்த்ரதீபசோதி மதிசோதிரவிசோதி சிவசோதிதவசோதி மங்கைசிவகாமியுறவே. 4

மாசிலாவாகம புராணமறையாஞ்சோதி மகவாயுதித்தசோதி, மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளனென்றச்சோதி மலைமகள் தழுவு சோதி, கேசமிடமாம்பொருள் வற்றவற்றுச்சோதி தென்னவனை வீழ்த்தசோதி, ஆசைவன்பாசமா மாயாசரக்கருணை யமுதன்பற்குதவுசோதி, அன்பாய்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கோடித்தசோதி, மாசின்மல சோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச் சபையிலென்றும், மதிசோதிரவிசோதி சிவசோதி தவசோதி மந்தரத்து சுயஞ்சோதியே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.